Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1564 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 7 mai 1954

In numărul de azi:

V. PARHITKO: Tinerii mecanizatori în Kulunda (Scrisoare din Altai) (pag. 2-a)

TRAIAN POPESCU: Cum folosim presa (pag. 2-a)

LIDIA IVANCO: Succesele tinerilor cooperatori (pag. 2-a)

Invățăm limba rusă (pag. 2-a)

B. DUMITRESCU: Cu dalta și ciocanul: O dilemă din care se poate ieși (pag. 2-a)

ACAD. PROF. N. GH. LUPU: Rezolvarea problemei coreene — o chestiune a poporului coreean însuși (pag. 3-a)

V. CONSTANTINESCU: „Atențiune, începe emisiunea"... (pag. 3-a)

NICOLAE Z. PETRE: Cînd îndrumarea și controlul sînt slabe (pag. 3-a)

SERGIU BENEȚCHI: Conveerul verde (pag. 3-a)

EM. RUCAR: Școala franceză astăzi (pag. 4-a)

ZIUA RADIOFONIEI

Există numeroase invenții aflate și puse în slujba omenirii și civilizației de-a lungul secolelor Oricine amintește de aceste invenții, le admiră sau le folosește, nu se poate abține să nu închine savanților inventatori, cuvinte pătrunse de adîncă admirație, de mulțumire.

Printre aceste minunate invenții, de binefacerile căreia ne bucurăm astăzi mai mult ca oricînd, este și radioul.

Cu 59 de ani în urmă, la 7 mai 1895, marele savant și fizician rus. A. S. Popov a prezentat la o ședință a Societății Ruse de Fizică și Chimie, invenția sa genială: primul aparat de radio recepție din lume.

Au trecut de atunci aproape 6 decenii, de cînd omenirea a fost înzestrată cu unul dintre cele mai puternice mijloace de răspîndire în masă a bogățiilor științei și culturii.

Ca un omagiu adus acestei geniale invenții și inventatorului ei, căruia omenirea îi datorează atît de mult, — ziua de 7 mai a devenit în Uniunea Sovietică și în toate țările păcii, democrației și socialismului — „Ziua Radiofoniei"

— „Vorbește Moscova... Vorbește Moscova !..."

Cunoaștem bine și ne sînt dragi aceste cuvinte.

Sute de milioane de oameni de pe tot globul pămîntesc ascultă azi cu încredere vocea Moscovei, cuvîntul dătător de optimism și forță în lupta oamenilor pentru pace, pentru socialism. Oamenii cinstiți din întreaga lume tresar cu bucurie cind ascultă la aparatele de radio, în toate limbile glasul sigur și liniștit al crainicilor postului de radio Moscova.

Ascultind posturile de radio sovietice ai în față o imagine a vieții pașnice și fericite a poporului sovietic, a luptei pentru ridicarea pe o treaptă tot mai înaltă a nivelului său de viață, pentru comunism.

In Uniunea Sovietică radioul, acest „ziar fără hîrtie și fără distanță" cum l-a denumit în mod genial Lenin a luat o nemaiintîlnită dezvoltare. Uniunea Sovietică posedă azi cea mai puternică radiodifuziune din lume. N-a existat și nici nu există în lume un post de radio care să aibă un număr atît de uriaș de ascultători pasionați, care să-l asculte cu regularitate.

Posturile de radio sovietice sînt iubite de oamenii cinstiți din întreaga lume deoarece ele demască cu tărie propaganda criminală a dușmanilor păcii, vocile calomniatoare ale posturilor de radio subvenționate de ațîțătorii la război.

Cit despre posturile de radio din țările imperialiste faima deochiată pe care o au ține loc de orice prezentare.

Chiar ziarele de eri au publicat o declarație a lui Paul Robeson, care poate fi foarte bine socotită drept o carte de vizită pentru toate posturile de radio imperialiste calomniatoare și în special pentru cele americane:

„Diferiți comentatori ai ziarelor și posturilor de radio, precum și diferite reviste răspîndesc o calomnie fantastică afirmînd că Paul Robeson „și-ar fi schimbat concepțiile".

Ei bine, mincinoșii vor continua să spună minciuni și oricît de trist ar fi, trebuie să recunoaștem faptul de netăgăduit că în prezent furnizorii americani întrec întreaga lume în ceea ce privește fabricarea și răspîndirea a fel de fel de minciuni..."

In țările de democrație populară — urmînd exemplul măreț al Uniunii Sovietice — radiodifuziunea cunoaște an de an o tot mai mare înflorire.

Statul nostru democrat-popular acordă o mare atenție dezvoltării radiodifuziunii, armă puternică în revoluția culturală, în educarea maselor în spiritul dragostei față de patrie și a internaționalismului proletar, în mobilizarea oamenilor muncii la lupta pentru construirea socialismului.

Cea mai bună dovadă a dezvoltării pe care o capătă radiodifuziunea în țara noastră, o constituie fără îndoială valoarea investițiilor statului nostru.

Este semnificativ faptul că totalul investițiilor făcute de statul nostru între anii 1949-1955 pentru dezvoltarea radiofoniei întrece cu 109 la sută valoarea investițiilor făcute de regimul burghezo-moșieresc în decursul a 20 de ani.

Radioul a pătruns adînc în viața poporului nostru. Ca o expresie a creșterii nivelului de viață material și cultural al poporului nostru este și faptul că în ultimii ani numărul abonaților a crescut cu peste 300 la sută.

De asemenea, în întreaga țară crește cu fiecare zi numărul centrelor de radioficare.

In ultima vreme ziarele au publicat o serie de date ce dovedesc permanenta înflorire a radiodiofuziunii din țara noastră iată: „...Au fost puse în funcțiune două noi stații de radioemisie: Cluj, pe 261 m lungime de undă și un post de mare putere pe unde scurte... Au continuat lucrările la Casa Radiofoniei, unde au fost date în funcțiune 6 noi grupuri de înregistrări și emisie. ...Rețeaua de centre de radioficare a crescut în anul 1953 cu 138 la sută față de anul precedent..."

Emisiunile radiodifuziunii din țara noastră sînt puse în slujba poporului nostru muncitor; astfel se și explică popularitatea pe care o au în rîndurile oamenilor muncii.

Programul posturilor noastre de radio exprimă puternic caracterul democratic al statului nostru. Astăzi, alături de artiști renumiți și crainici, pot fi ascultați vorbind despre experiența muncii lor, muncitori, ingineri, tehnicieni, savanți, țărani muncitori, studenți, militari etc.

Tinerii din patria noastră ascultă cu mult interes emisiunile izbutite, ce le sînt de un real folos, ce contribuie într-o mare măsură la educarea lor în spiritul ideilor comuniste.

Cu prilejul „Zilei Radiofoniei" tineretul din patria noastră adresează un călduros salut oamenilor muncii de pe tărîmul radiofoniei și le urează noi succese pentru dezvoltarea și îmbunătățirea permanentă a radiodifuziunii din țara noastră.

Alături de ceilalți muncitori vîrstnici și tineri ai fabricii „Viitorul" din Capitală, membrii brigăzii utemiste de la secția sudură condusă de Constantin Neagu, se strădulesc să obțină noi succese.

Organizîndu-și bine munca, folosind din plin cele 480 de minute de lucru, utemiștii au depașit planul de producție pe primele 23 de zile ale lunii aprilie cu 233 la sută.

Paralel cu lupta pentru creșterea producției, brigada luptă pentru realizarea de cît mai multe economii. In aceeași perioadă de timp, utemiștii au economisit 40 metri cubi de oxigen și 25 kg. de carbid.

In fotografie: Utemistul Neagu Constantin, responsabilul brigăzii utemiste. El și-a depășit sarcinile de plan cu 288 la sută.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Toate forțele pentru executarea la timp a lucrărilor agricole de primăvară

Timpul prielnic permite ca însămînțatul porumbului să se desfășoare cu intensitate și permite de asemenea, să se înceapă însămînțatul bumbacului.

Folosind din plin zilele favorabile, muncitorii din S.M.T. și G.A.S., țăranii muncitori colectiviști, întovărășiți și cu gospodării individuale din multe regiuni ale țării obțin succese însemnate în lupta pentru terminarea în scurt timp a însămînțărilor.

Sînt însă unele regiuni ca București, Pitești, Galați unde însămînțările continuă să se desfășoare anevoios, unde muncile de primăvară sînt întîrziate din cauza timpului care vreme îndelungată s-a menținut nefavorabil, dar mai ales din cauza lipsurilor dovedite de organele de răspundere din aceste regiunii. Trebuie remarcat că și în alte regiuni, îndărătul cifrelor medii care indică situația pe întreaga regiune, se ascund serioase rămîneri în urmă ale unor comune sau ale unor raioane întregi.

Comitetele regionale U.T.M. București, Pitești, Galați, comitetele raionale U.T.M. din aceste regiuni ca și toate comitetele regionale și raionale U.T.M. din întreaga țară, trebuie să considere terminarea cit mai rapidă a însămînțărilor ca principala lor sarcină în perioada actuală și să lupte cu toate forțele pentru îndeplinirea ei.

Activiștii comitetelor regionale și raionale U.T.M. au datoria să intensifice acum munca de îndrumare și sprijinire a organizațiilor de bază U.T.M. sătești. Antrenarea tuturor utemiștilor la lupta îndîrjită pentru terminarea imediată a lucrărilor agricole de primăvară, mobilizarea tuturor forțelor în acest scop, sînt sarcini la care trebuie să răspundă cu entuziasm toate organele și organizațiile U.T.M., toți utemiștii care lucrează la sate.

Insămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru Ghițulcă Ion).

Membrii gospodăriei colective „Ecaterina Varga" au început cu intensitate însămînțatul porumbului. Preocupați de a obține o recoltă sporită la porumb în acest an, ei însămînțează cele 60 de hectare de porumb în cuiburi așezate în pătrat. Aceasta bineînțeles după ce terenul a fost pregătit marcatorul construit și semințele selecționate.

In timp ce unii marchează terenul, alții pun porumbul Fiind antrenați în întreceri socialiste pe echipe și individual, munca colectiviștilor este încununată de succes. In numai 3 zile membrii celor 2 brigăzi de cîmp au însămînțat 27 de hectare cu porumb în cuiburi așezate în pătrat. Ceea ce este nou, este faptul că în dorința de a obține recolte de porumb din ce în ce mai ridicate la hectar, la însămînțatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat, au ieșit toți colectiviștii, fierarii, tîmplarii, cei de la construcții etc.

Paralel cu însămînțatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat, membrii gospodăriei colective „Ecaterina Varga" dau zor și cu transplantatul răsadurilor în grădina de legume. Urmînd exemplul gospodăriei colective „Ecaterina Varga" unde se însămînțează întreaga suprafață cu porumb în cuiburi așezate în pătrat și al gospodăriei colective „7 Noiembrie" din satul Galeșu unde s-a însămînțat după această metodă o suprafață de 12 hectare cu porumb, țăranii muncitori din comună au terminat însămînțările celor 199 de hectare cu porumb dintre care 12 hectare au fost însămînțate în cuiburi așezate în pătrat.

Printre țăranii muncitori fruntași care au însămînțat în cuiburi așezate în pătrat se află Ilie Popa, Anghel Ion, Ion Rigă și Năstase Marin.

In regiunea Suceava lucrările sînt pe terminate

In regiunea Suceava, lucrările campaniei agricole de primăvară sînt pe sfîrșite. Pînă acum, în această regiune s-a executat 95 la sută din arăturile de primăvară și 80 la sută din însămînțările de primăvară.

In fruntea muncilor pentru terminarea la timp a însămînțărilor sînt raioanele Trușești, Săveni, Botoșani, Dorohoi și Darabani care au însămînțat 90—93 la sută din întreaga suprafață planificată.

Paralel cu arăturile și însămînțările de primăvară, în această regiune se execută și lucrări de îngrijire a culturilor de toamnă. Pînă la 5 mai, în regiunea Suceava s-au grăpat 56.759 ha. însămînțate cu grîu și secară. Fruntașe la îngrijirea culturilor de toamnă sînt raioanele Trușești și Dorohoi în care s-au grăpat 12.200 ha. și respectiv 10.000 ha.

Urmînd sfaturile agronomilor, precum și exemplul gospodăriilor agricole de stat și gospodăriilor agricole colective care au obținut anul trecut recolte bogate, numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale din satele acestei regiuni au însămînțat în cuiburi așezate în pătrat 264 ha. cu floarea-soarelui, 819 ha. cu porumb și 861 ha. cu cartofi.

In 3 zile — 2071 hectare cu bumbac

CRAIOVA (de la corespondentul nostru Sîrbu Oprea)

In numeroase comune și sate din raioanele regiunii Craiova, îndată după terminarea însămînțărilor din epoca I s-a început însămînțarea bumbacului.

In numai 3 zile de la începerea însămînțărilor de bumbac, în regiune au fost însămînțate peste 2.071 hectare. In frunte la însămînțatul bumbacului sînt raioanele Segarcea, Gura Jiului, Băilești, Corabia și Calafat. In raionul Segarcea de exemplu, au fost însămînțate peste 590 hectare, în raionul Băilești 320 hectare, iar în raionul Gura Jiului 250 hectare. Cu multă intensitate se desfășoară munca la însămînțatul bumbacului în G.A.S. Afumați cît și în comunele Ciorăști, Bîrca, Padea din raionul Segarcea și Urzicuța din raionul Băilești care au însămînțat cele mai mari suprafețe cu bumbac.

A început însămînțarea bumbacului

PLOEȘTI. — In multe sate și comune din regiunea Ploești au început lucrările de însămînțare a bumbacului.

Inainte de începerea lucrărilor de însămînțare, sfaturile populare din comunele Roșiori, Eliza Stoenești și Movilița, au desfășurat o muncă de lămurire intensă în rîndul țăranilor.

Zilele trecute, folosind timpul favorabil, țăranii muncitori din raionul Urziceni au început lucrările de însămînțare a bumbacului. Pînă la 4 mai, ei au însămînțat 6 ha. cu bumbac. Fruntași în aceste munci sînt țăranii muncitori Vasile Badea din comuna Borănești, Iancu D. Strîmbeanu și Petre Pascu din comuna Cocora, care au însămînțat întreaga suprafață de teren destinată culturii bumbacului.

In brigada a doua de la SMT Florești

FOCȘANI (de la trimisul nostru).

O noapte primăvăratică de mai. Lîngă vagonul dormitor, tractoriștii brigăzii a II-a de la S.M.T. Florești, raionul Focșani, stau la taifas, lîngă I.A.R-urile încolonate. O privighetoare gureșă, care se vede că-i lipsită de somn, îi îmbie la vorbă și visări. Sufletul tractoristului înăsprit de singurătatea cîmpului nu-i lipsit nici de poezie. Seara aceasta este plină de aduceri aminte, despre ochii fetelor rămase departe, de glume și fără îndoială de aprecierea despre munca lor.

Trec sub tăcere ochii albaștri sau căprui, glumele și rîsul și destăinuiesc cititorilor discuții tot atît de interesante despre munca lor din ziua aceasta. Să aflăm mai întîi cîte ceva despre această brigadă. Ea este fruntașă pe stațiune (steagul primit de curînd poate să-l vadă oricine în vagon, prins frumos pe un perete). In ziua de 24 aprilie brigada și-a îndeplinit planul. Cel mai bun din brigadă este utemistul Vlase Damian, pentru ai cărui 19 ani împliniți tractoriștii au ciocnit de curînd cîte un pahar de vin. Șeful brigăzii este Ion Blaj. Ceilalți trei sînt Nicolae Stanciu, Constantin Dumitrescu și Gheorghe Ciobotaru. Să vedem acum ce discută între ei. Vlase Damian cere părerea celorlalți asupra unui lucru.

— Mă gîndeam azi la ceva: dacă Stănescu, cel care a lansat chemarea, nu o să iasă primul pe țară, cred că o să fie necăjit nu glumă.

— De ce să fie necăjit? îl contrazice „șeful" din contră o să-i pară bine că alții au muncit și mai bine ca el.

— Eu cred că Vlase se frămîntă de altceva, îl „înțepă" Stanciu pe acesta. Ii este frică să nu se supere Stănescu pe el dacă o să iasă primul.

Vlase răspunde stînjenit:

— N-o să ies eu primul. Sînt alții mai buni ca mine. Pînă acum nu am decît 23 procente peste p'an. Nu-i vorbă că lupt și eu. Ce crezi că m aș supăra dacă aș fi cel mai bun tractorist? De loc. Azi am 7,50 ha. Am făcut încă o normă. Mîine fac și mai mult.

— Nu te grozăvi așa, îl amenință Stanciu. Crezi că eu nu pot să te întrec pe tine? Vedem noi la urmă care este mai tare! Și nu te mai frămînta că o să se supere Stănescu dacă i-o luăm înainte. Deși nu-l cunosc, eu sînt sigur că Stănescu este un băiat foarte bun. Dacă o ieși el primul îi trimitem o telegramă de salut, dacă vei ieși tu nu-ți mai trimit nici o telegramă; te felicit personal.

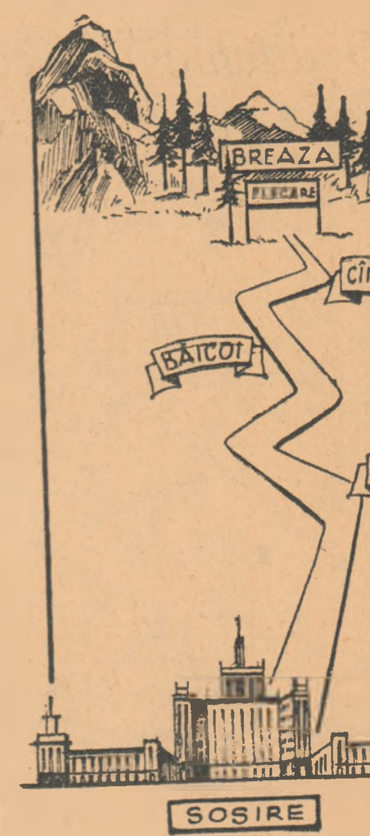
Buna îngrijire a tractorului

La SMT Pribilești, raionul Somcuta mare, regiunea Baia Mare, în cadrul întrecerii socialiste pentru titlul de „cel mai bun tractorist", tractoristul Iova Niculae, a realizat planul pînă în seara zilei de 3 mai în proporție de 320 la sută. Totodată, el a economisit 900 kg. motorină și piese de schimb în valoare de 500 lei. Aceste realizări le-a obținut în urma bunei îngrijiri a tractorului și a folosirii metodei Buneev. De asemenea tractoristul Saitoș Alexandru de la SMT Carei și-a îndeplinit sarcinile de plan în proporție de 259 la sută pînă la data de 30 aprilie a.c.

Rezultatele obținute de cei doi tractoriști devin din zi în zi tot mai frumoase. Ei sînt hotărîți să se avînte cu și mai mult elan în luptă, pentru o recoltă îmbelșugată și pentru a cîștiga înalta distincție: titlul de cel mai bun tractorist".

Corespondent
ȚARAN ION

Participăm la „Ștafeta de marș a Scînteii tineretului"

Organizată de ziarul „Scînteia tineretului", ștafeta de marș care se dispută anual în cinstea zilei Victoriei, se găsește anul acesta în cea de a 8-a ediție. Inceputǎ în anul 1947 ștafeta de marș a „Scînteii tineretului" a cunoscut de la început un succes deosebit. An de an numărul concurenților s-a mărit ajungînd la peste 300 de concurenți.

Pentru o competiție de marș care necesită o deplasare, aceasta înseamnă o cifră deosebit de mare. In fiecare an au fost prezenți la start foarte mulți începători, printre ei se găseau: muncitori, studenți, militari, elevi etc. Mulți dintre cei care participau pentru prima dată la această ștafetă sînt astăzi mărșăluitori de frunte ai patriei noastre. La startul acestei populare ștafete s-au aliniat multe și valoroase echipe din provincie. Nu mai departe anul trecut cu ocazia acestei competiții, echipa tinerilor muncitori de la asociația „Metalul" din Cîmpia Turzii s-a remarcat printr-un mers corect și o condiție fizică excelentă, ocupînd în clasament un loc fruntaș. De asemenea, bine s-au comportat și echipele reprezentative ale orașelor Sibiu, Ploești și Orașul Stalin. In toate edițiile ștafetei s-a dat o luptă dîrză de-a lungul întregului traseu și abia pe ultimii metri s-a putut desemna cîștigătorul. Sînt sigur că și anul acesta ștafeta va cunoaște un succes calitativ mare. Mulți mărșăluitori și-au ridicat an cu an măestria sportivă și se găsesc astăzi printre cei mai buni din Europa. Alături de ceilalți mărșăluitori care vor lua startul se găsesc și Răcescu H., Liga N., Popeea G., Barbu I., Baboe I., Chiose D. și alții. Dar pentru ca și anul acesta succesul tehnic să fie asigurat, toți participanții trebuie să fie bine antrenați și lucrul cel mai important în marș este să meargă corect. Anul acesta ștafeta de marș Breaza—București se va disputa pe următoarele schimburi: 7—11—11—11—10—10—10—10 și 14 km. cu două regrupări înainte de Ploești și sosirea în București.

Printre colectivele sportive care vor participa la această competiție se găsește și colectivul din care fac și eu parte. In dorința de a obține rezultate sportive cît mai valoroase, noi cei de la asociația Spartac, ne-am pregătit cu multă atenție, deoarece dorim să imprimăm alături de ceilalți concurenți animatori, un ritm viu și corect acestei competiții.

DUMITRU PARASCHIVESCU
maestru al sportului

„Ștafeta Scînteii tineretului"

La 9 mai 1954, se va desfășura pe distanța Breaza-București cea de a 8-a ediție a tradiționalei competiții sportive „Ștafeta Scînteii tineretului".

Inscrierile pentru această competiție se pot face pînă în ziua de 7 mai orele 20 la Comisia de atletism din cadrul Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport al orașului București, Str. Vasile Alexandri nr. 6.

ÎN ÎNTRECERE

Tudor simți pe față o gîdilătură. Ridică mîna însă nu întîlni nimic. Dar ceva din spate îl gîdila din ce în ce mai tare. Deschise ochii bolborosind. Anghel îl prinse apoi de umeri.

— Tudore, azi probăm cuptorul. Inchipuie-ți cuptor nou. Să vezi ce topește ăsta fontă. Să știi că tot nu pierdem întrecerea.

Tudor stînjenit se freacă la ochi. Zise:

— La 10 mă duc cu Caty la teatru.

— Cum? Dar probăm cuptorul. Tocmai tu, Tudore?

— Ce vrei să mă fac de rîs? Să-mi pierd cuvîntul?

— Anghel ieși pe ușă tulburat. Și-l aminti pe Tudor în primele zile de lucru în turnătorie. Apoi fotografiat la panoul de onoare. Și acum atîta se schimbase că nu-l mai cunoștea. La 9.30 Tudor s-a văzut cu Caty. Nu, nu era vesel ca alte dăți. Nici guraliv nu s-a arătat de data aceasta așa cum e el de fel. Vroia să ascundă simțămîntul care-l stăpînea în acea dimineață. Dar înfățișarea l-a trădat

— Ai ceva Tudore? îl întrebă Caty.

— Nu, n-am nimic.

— Atunci să-ți povestesc pricina unui bobinaj. Toată brigada ne-am amărît ieri cu el.

— Altceva mai bun n-ai de spus? Discuțiile astea sînt pentru în uzină. Acum mergem la teatru.

— Cum altceva mai bun? Ce s-a întîmplat cu tine, Tudore?

Tudor simți că se înăbușe. I se părea că i-a pus lui Caty o întrebare nelalocul ei, rece. Ar fi vrut să-i spună: „Iartă-mă Caty, nu mi-am controlat expresia". Caty îl privea mirată. Incerca parcă o nedumerire. Tudor își aminti de instalarea cuptorului la care a lucrat ieri cu brigada pînă seara tîrziu; de întrecerea în care se află cu brigada a II-a, de Anghel care venise de dimineață să l ia să probeze cuptorul. Așa mergînd, nici n-a știut cînd a ajuns în fața teatrului. Tresări deodată.

— Caty, zise Tudor îmi povestești după amiază pricina cu bobinajul. Eu nu merg la teatru. Am treabă la uzină. Tu nu pierde biletul. Intră.

Tudor a ajuns la poarta uzinelor „Semănătoarea". Portarul, un bătrînel cu părul cărunt, s-a arătat a fi însă mai ambițios decît el.

— Nene Dragomire — zise Tudor, — telefonează la turnătorie. Spune că e la poartă Tudor.

— Apoi, azi nu se lucrează în uzină.

— Se probează cuptorul la turnătorie — zise Tudor cu o voce gravă. E un cuptor nou. E acolo brigada lui Panait. Sînt din brigada lui.

— Oi fi, nu zice nimeni că nu, dar mie nu mi-a lăsat vorbă să-ți dau drumul. Așa că fă bine și du-te la plimbare.

Ah, dacă ar fi avut aripi!

★

După ce a absolvit școala profesională, Tudor a fost repartizat în secția turnătorie a uzinelor „Semănătoarea". In școală era un elev merituos și se bucura de multă stimă în fața colegilor. Aici l-a cunoscut pe Anghel. Iși croiau amîndoi planuri de viitor. Le plăcea turnătoria deopotrivă la amîndoi. Visau să lucreze împreună într-o secție și să ajungă fruntași. E ceva mai mult azi. Amîndoi lucrează într-o brigadă, iar brigada lor e fruntașă pe uzină. Tudor prinse repede tainele meseriei. Studia la început cu patos metodele înaintate și se bucura de succese grăitoare în producție. Se vorbea despre succesele lui și la gazeta de perete. Portretul lui era la un loc în văzul tuturor. Era cel mai tînăr, dar cel mai bun turnător din brigada I condusă de Panait. Turna piese de calitate. Cînd avea depășire de normă sub sută la sută era frămîntat. Dar nu, aceasta se întîmpla foarte rar. A avut odată o discuție cu tovarășul inginer Clauda, șeful secției. N-o să uite el multă vreme discuția asta.

— Ai devenit un turnător priceput, tovarășe Tudor. Vezi numai ține pasul, că tehnica progresează.

— Nici eu nu mă tem.

Nu-l prea mulțumi răspunsul pe inginer. Dar avea încredere în forța și voința lui Tudor. Nimeni nu s-ar fi așteptat la ce s-a întîmplat. Anghel depășise întro zi norma cu 150 la sută. Tot în aceeași zi Tudor depășise norma numai cu 120 la sută. Intîmplare... Vom vedea mîine, își zise Tudor și zîmbi ironic.

A doua zi Anghel avea la fel aceeași depășire de 150 la sută. Tudor de data aceasta depășise norma numai cu 100 la sută. Și mai mult. Un alt membru din brigadă, Pantelimon Ion, care nu depășea niciodată norma cu peste 100 la sută, avea acum o depășire de 140 la sută. Tot în ziua aceea s-a ținut la club o conferință cu caracter tehnic. S-au dus toți membrii brigăzii. Tudor nu s-a dus.

— Pierzi lucruri importante, l-a zis Panait, responsabilul brigăzii.

— Nimicuri, Panaite.

Bun înțeles că pentru atitudinea lui, tovarășii de muncă l-au criticat aspru. Așa că Tudor, cu ajutorul băieților a început să meargă pe alt drum.

★

A doua zi Tudor se frămînta. Cum a funcționat cuptorul? Pe cine să întrebe? Pe Anghel? Așa, o să-i răspundă: Noi am probat cuptorul și tu ai fost la teatru.

E ora 3. După un vechi obicei brigada se adună și discută probleme de producție. Acum o să-l facă de ocară. O să-i spună că brigada e în întrecere și el merge la teatru. Dar nu. la consfătuire nici un cuvînt despre teatru. Panait doar a pus din nou accent pe aplicarea întocmai a metodei Voroșin. In acea zi brigada depășise norma cu 150 la sută. Tudor sta rezemat de masă. Iși amintea de o discuție avută într-o zi cu tovarășul inginer Clauda: „Vezi numai ține pasul...". Dar, înțelegea și Tudor. Tehnica a luat-o înainte și el n-a ținut pasul.

Se termină consfătuirea. Tinerii au schimbat discuțiile. Anghel se pare că e supărat. Dar nu, uite vine lîngă Tudor.

— Mergi spre casă, Tudore?

Tudor vorbăreț de fel, acum nu scoase un cuvînt. E o tăcere apăsătoare. Tudor simte că se înăbușe. Nu mai poate rezista. Zise:

— N-am fost la teatru ieri.

— Știu, toată brigada știe. Ne-a spus portarul.

Ce bine se simte lîngă Anghel. Ah, de ce s-a înstrăinat atîta timp de el? Iși aminti de povața lui din consfătuirea de producție. Atunci cînd l-a criticat aspru. Cîtă dreptate avea! Da, a crezut tot timpul că știe, că a învățat totul, că nu mai are nevoie de nimic.

— Am rămas în urmă Anghele. Și știu de ce.

— Eu n-aș socoti niciodată un lucru ca fiind sigur, perfect, zise Anghel. Cei doi prieteni își prinseră privirea unul altuia. Era atîta căldură în privirile lor! Apoi Anghel zise:

— In întrecerea socialistă sîntem înainte.

— Noi? înainte?

Lui Tudor din nou îi veni în minte spusele tovarășului inginer Clauda: „Vezi numai ține pasul Tudore".

GH. CIRSTEA

Nicovala și ciocanul

O dilemă din care se poate ieși

N-aș putea să vă spun dacă tovarășul Virgil Sofronie, directorul fabricii „Reconstrucția" din Piatra Neamț l-a citit pe Caragiale „din scoarță-n scoarță". Pot să vă spun însă că i-a plăcut teribil de mult piesa: „O scrisoare pierdută" și mai ales celebra replică a lui Farfuridi:

— Ori să se revizuiască, — da, primesc! — dar să nu se schimbe nimic, ori să nu se revizuiască — primesc — dar să se schimbe pe ici, pe colo, și anume prin punctele esențiale. Din această dilemă nu putem ieși. Am zis!

Tovarășului Sofronie i-au mers la inimă aceste rînduri, pentru că... și el se află în fața unei dileme. Dar să vă spun despre ce este vorba.

Lucrurile sînt cît se poate de simple. La Bușteni există o școală de normatori pentru fabricile de hîrtie și celuloză. „Dar noi? noi avem normatori?" întrebă tovarășul director cînd i se aduse la cunoștință acest lucru. Și imediat ajunse la concluzia că fabrica „Reconstrucția" are normatori. Normator este și tovarășul Huțanu Ion, normatoare este și tovarășa Vica Rusu, o muncă apropiată de aceea de normator depune și tovarășul Mungiu Nicolae. „Atunci de ce să n-avem și noi normatorii noștri calificați? Să-i trimitem la școală!" — decise în cele din urmă tovarășul director Sofronie. Altă belea acum. Cînd li s-a propus celor trei normatori să plece la școală, toți trei au refuzat, fiecare din ei invocînd motive care se „deosebeau" ca două picături de apă:

Tovarășul Mungiu a spus:

— Păi, să vedeți, știți, eu am părinți, și...

Tovarășul Huțanu a spus:

— Păi, să vedeți, știți, eu am copil și ar trebui...

Tovarășa Vica a spus:

— Păi, să vedeți, știți, eu am bărbat, așa că ar trebui...

In urma acestor argumente de neînlăturat, au fost trimiși la școală tinerii Elena Tarța, Victor Teodorescu și Vasile Mihai. Au stat tinerii noștri acolo vreo șase luni, au învățat ce au învățat și s-au întors plini de bucurie la fabrica lor dragă, să aplice această învățătură. S-au întors, cum s-ar zice normatori calificați. Care nu le-a fost însă mirarea cînd în loc să fie dați în munca de normatori, au fost repartizați care încotro. Elena Tarța a nimerit, de pildă, la laborator, unde a lucrat și înainte de a merge la școală, Victor Teodorescu lucrează ca recepționer, iar Vasile Mihai ca simplu muncitor.

Cum de s-a ajuns la o asemenea situație? Ce se întîmplase? Se născuse dilema, situația gravă, problema care i-a dat atîtea dureri de cap tovarășului director.

— Ce să fac cu dînșii? Aștia-s normatori, dar nu sînt calificați, ceștilalți sînt calificați dar... nu sînt normatori. Ce-i de făcut? Să-i las pe primii, sau să-i înlocuiesc cu ultimii? Din această dilemă nu puteam ieși.

Intr-adevăr, din această dilemă directorul nu poate ieși de cît într-unul din aceste două feluri: Sau îi lasă pe primii sau îi înlocuiește cu ultimii. Altă soluție nu există. Rămîne însă de văzut în care anume dintre cele două feluri, trebuie rezolvată problema.

— „De ce am mai urmat școala, dacă facem ori care alte treburi, afară de aceea de normatori? se întreabă pe bună dreptate tinerii noștri și l-au întrebat și pe director. Ba chiar la o ședință s-a propus înlocuirea normatorilor necalificați cu cei calificați.

— Nu se poate! Le-a tăiat-o scurt directorul. Ce? Vreți să ne sară-n cap colectivul sportiv? Vreți să rămînem fără portar și fără extremă dreaptă? Vă luați răspunderea pentru asemenea nenorocire? (Uitasem să vă spun că tovarășii Huțanu și Mungiu sînt niște ași ai balonului rotund, niște piloni ai echipei de fotbal).

Iată deci misterul care împiedică rezolvarea justă a dilemei: tovarășul director este un mare amator de fotbal, adică îi place să sprijine echipa, dar nu pe teren, ci pe statele de salar. Dar, mai mult decît supraaprecierea sportului se manifestă la tovarășul Sofronie o subapreciere a cadrelor tinere. (Fiindcă mai sînt și alte cazuri cînd de pildă, absolvente ale școlii medii tehnice de hîrtie și celuloză sînt ținute în munci mai puțin calificate decît cele ce li se cuvin).

Iată așa dar o dilemă care... nu mai e dilemă, fiindcă rezolvarea ei este cît se poate de simplă. Direcțiunea fabricii ar trebui să amintească tovarășilor „normatori" care n-au calificarea respectivă vechiul proverb romînesc: „Ori pe cal, ori în căruță" Ori vă calificați, ori dați locul celor calificați și treceți în altă muncă. Din această dilemă putem și trebuie să ieșim.

B. DUMITRESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

La casa de cultură

Pe zi ce trece activitatea casei de cultură „Ion Vidu" din Lugoj crește tot mai mult. Pe lîngă cercul de șah și cercul dramatic care au desfășurat și desfășoară o intensă activitate, în cadrul casei de cultură funcționează și un cor mixt format din 100 persoane.

Corul, care a prezentat pînă acum mai multe concerte, cuprinzînd cîntece populare romînești, sovietice, maghiare și selecțiuni din opere, este format din tineri și vîrstnici, muncitori, intelectuali, elevi.

Astfel printre coriști se află solistul Cartner Ion, ajutor de maistru la „Țesătoria Roșie", fruntașul în producție Irimescu Roman, strungar la întreprinderea „Timișul", elevele Popovici Carmen, Barban Maria, Nahaditnăi Irina și mulți alții.

In prezent corul pregătește patru cîntece legate de campania însămînțărilor de primăvară și cîntecele clasice „Mama lui Ștefan cel Mare" și „Cîntecul pădurilor", lucrări ce vor fi ascultate în curînd de muncitorii și țăranii muncitori din raion.

Activitatea casei de cultură nu se rezumă numai la aceasta. Reprezentațiile teatrului de păpuși sînt așteptate cu nerăbdare de cei mici. O rodnică activitate are și echipa de jocuri formată din 8 perechi, care pregătește o suită de jocuri din Banat. Echipa de dansuri a casei de cultură este în continuă dezvoltare. Pionierii, printre care se numără Brezoi Ion, Silaghi Aurel, Gugea Nicolae și alții vor forma o echipă de dansuri și vor învăța cu sîrguință noi dansuri ce vor îmbogăți repertoriul echipei.

Casa de cultură organizează schimburi de experiență cu casele de cultură din alte orașe. Nu de mult s-a organizat un schimb de experiență cu casa de cultură din Caransebeș.

Pe adresa casei de cultură sosesc de multe ori scrisori de la oamenii muncii. Sînt scrisori pline de căldură, scrisori în care muncitorii mulțumesc pentru spectacolele ce au fost prezentate și își exprimă dorința de a vedea altele și mai frumoase.

Corespondent
NOVACONI PETRU

Note bibliografice

„Tînărul Leninist" nr. 4

Incepînd din luna martie, revista „Tînărul Leninist", editată de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor a trecut la apariția lunară.

De curînd a apărut numărul 4, pe luna aprilie, al revistei „Tînărul Leninist", cuprinzînd un bogat sumar.

Revista publică comunicatul cu privire la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 19 aprilie 1954.

Cîteva din articolele revistei sînt consacrate problemelor actuale ale dezvoltării agriculturii din țara noastră și contribuției pe care o poate aduce tineretul la ridicarea producției agricole și animale.

Articolul „Rolul întovărășirilor în dezvoltarea agriculturii", semnat de Ion Alex. Bold, pornind de la sarcinile trasate de plenara lărgită din august 1953 a C.C. al P.M.R., arată pe larg care sînt principiile de bază ale formării și activității întovărășirilor agricole precum și marile foloase pe care le pot dobîndi țăranii muncitori întovărășindu-se. Intovărășirile agricole, se arată în articol, constituie o formă simplă a cooperației de producție care dă posibilitatea ridicării producției agricole la hectar prin folosirea cu randament sporit a mașinilor agricole, prin aplicarea pe scară largă a metodelor agrotehnice înaintate etc. In același timp, în întovărășiri țăranii muncitori înțeleg ce forță însemnată are munca în comun, simt mai puternic ajutorul statului și sînt mai lesne convinși de foloasele cultivării pămîntului în comun în mari gospodării agricole colective. Pentru organizațiile U.T.M. și pentru activiștii utemiști, arată articolul, cunoașterea însemnătății și rolului întovărășirilor și a principiilor funcționării lor, este foarte necesară, ajutîndu-i să contribuie într-o măsură sporită la formarea a cît mai multor întovărășiri și la consolidarea economico-organizatorică a celor existente.

Articolul „Miciurinismul și importanța lui în ridicarea producției agricole și animale", semnat de conf. univ. Octav Munteanu, arata urmările deosebit de favorabile pe care le are introducerea metodelor științifice pentru cultivarea pămîntului și creșterea animalelor. Arătînd că biologia miciurinistă are o atitudine revoluționară în fața naturii, autorul subliniază că aplicarea metodelor miciuriniste în țara noastră a dus de acum la obținerea unor soiuri îmbunătățite de plante și animale, ceea ce a contribuit la creșterea simțitoare a producției trimise din sate la orașe. Cunoașterea principiilor fundamentale ale miciurinismului poate ajuta pe activiștii utemiști și pe toți tinerii de la sate în lupta pentru ridicarea producției agricole. La rubrica Viața U.T.M., revista publică articolul „Organizația U.T.M. din comuna Siliștea Crucii în lupta pentru o recoltă bogată" de S. Negru, care transmite experiența dobîndită de tinerii din această comună în lupta pentru sporirea producției vegetale și animale.

Revista cuprinde de asemenea articolul „Al 24-lea volum al Operelor lui V. I. Lenin", semnat de M. Cernea, precum și recenzia la cele 2 volume de poezii ale lui Gh. Coșbuc apărute nu de mult în Editura de Stat pentru Literatură și Artă, semnat de Emil Bogdan, decanul Facultății de Filologie din București.

Problemelor internaționale revista le consacră două articole intitulate: „Colaborarea economică și culturală dintre țările lagărului socialist", semnat de I. Cosma și „Lupta tineretului spaniol pentru pace, libertate și o viață mai bună" semnat de D. Mihail.

Studierea articolelor publicate de revista „Tînărul Leninist" poate da un ajutor real activiștilor utemiști, utemiștilor și tinerilor din țara noastră pentru ridicarea nivelului lor ideologic, politic și cultural, pentru îmbunătățirea muncii lor.

Filmul „Pentru pace și prietenie"

Pe ecranele cinematografelor Patria și I. C. Frimu din Capitală rulează începînd de mîine 8 mai, filmul documentar-artistic în culori „Pentru pace și prietenie" închinat celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților care a avut loc în august 1953 la București. Rod al colaborarii creatoare dintre cineaștii sovietici și romîni, realizat în regia lui I. Kopalin, ajutat de I. Bostan și Tamara Lavrova după scenariul scris de S. Antonov și V. Zaharcenco — filmul evocă luminoasele zile ale înfrățirii solilor tinerei generații a lumii în Bucureștiul Festivalului.
In fotografia noastră un cadru din film.

Succesele tinerilor cooperatori

De o parte și de alta a benzii, se înșiruie cele 35 de utemiste și tinere care fac parte din brigada utemistă nr. 1 a cooperativei meșteșugărești de confecții „Sporul". Din cînd în cînd utemista Simion Elena, responsabila brigăzii, care de scurt timp a primit sarcina de alimentatoare la capătul benzii, se oprește în dreptul unei tinere, și o îndrumă cum să muncească. Simion Elena se preocupă îndeaproape de munca fiecărei tinere.

„Sporul" este denumirea cooperativei meșteșugărești. Dacă cunoști succesele acestor tinere, pline de voie bună, nu se poate să nu faci o legatură între denumirea cooperativei și activitatea zilnică. Caci fiecare tînără lucrează cu spor, adăugînd la bilanț, noi și noi succese.

Cel mai mare succes, care le-a întărit dorința de a lupta pentru a fi mereu în fruntea întrecerii socialiste, a fost obținut nu de mult. Atunci secretarul comitetului raional U.T.M. Tudor Vlădulescu a desemnat brigada utemistă nr. 1, brigadă fruntașă pe întreg raionul. Simion a luat emoționată drapelul roșu, angajîndu-se în numele brigăzii să continue și pe mai departe lupta pentru sporirea productivității muncii și îmbunătățirea calității produselor.

Steagul a fost așezat la loc de cinste și el sporește străduința de fiecare zi, însuflețirea în muncă.

N-a fost ușor de cucerit steagul, pentru că fiecare cooperativă meșteșugărească de industrie locală din raion vrea să fie în frunte.

Dar iată cum s-a ajuns la înregistrarea acestui succes.

Membrele brigăzii, îndrumate de comitetul organizației de bază U.T.M., și-au organizat munca într-un fel nou, aplicînd metodele sovietice Cisteakih, Lidia Corabelnicova, Covalev și Lidia Savelieva. Aplicarea înaintatelor metode de lucru sovietice a făcut să crească răspunderea fiecăruia față de operația pe care o avea de executat, iar întrecerea socialistă, în care este încadrată întreaga brigadă, a dezvoltat dorința de a fi mereu în frunte.

Multe lucruri se pot spune despre activitatea brigăzii. Iată, de pildă, în fiecare lună, planul de muncă este prelucrat și fiecare tînără cunoaște exact ce anume trebuie să lucreze. Apoi niciodată nu s-a întîmplat în luna aprilie, ca brigada să nu aibă la timp materia primă. Datorită acestor lucruri fiecare tînără și-a depășit norma cu peste 80 la sută.

Aplicarea metodei comsomolistei Lidia Savelieva a făcut ca refacerile să scadă treptat. In luna aprilie, controloarea n-a înapoiat brigăzii nici un semifabricat cu defecte.

Preocuparea de seamă pentru îmbunătățirea calității, caracterizează nu numai pe Floriana Lazău, Ghindea Cleopatra, Penu Teodora, Constantinescu Constanța, Jipa Dumitra, ci pe toate membrele brigăzii și-n această direcție au fost obținute succese de seamă. Produsele confecționate de Penu, Constantinescu, Jipa și de alte tinere, sînt de calitate superioară.

★

La 7 mașini de cusut sînt prinse cu grijă stegulețe roșii pe care scrie „Fruntașă în producție". Bine înțeles că este lesne să ghicești pentru ce utemista Bucă Elena are un asemenea steguleț. Bucă este fruntașă, își depășește sarcinile de plan cu peste 100 la sută iar toate produsele pe care le livrează sînt de calitatea întîia. N-a fost însă întotdeauna fruntașă. Dimpotrivă, mult timp, a fost indisciplinată și lucra ... așa ca să treacă timpul. S-au sfătuit membrele brigăzii ce să facă cu Bucă. O criticau mereu, dar ei, ce-i intra pe o ureche îi ieșea pe cealaltă. Și azi așa, mîine așa, pînă cînd odată a luat-o de o parte Fringu Geta, responsabila postului utemist de control și i-a zis:

— Nu-i frumos ce faci, ești utemistă, Leano, trebuie să fi mereu exemplu. De ce nu te gîndești la brigada noastră? Tu poți spori succesele și trebuie să faci acest lucru, pentru că lucrezi în secția tineretului...

Buca s-a roșit pînă în vîrful urechilor. Și atunci s-a gîndit că într-adevăr nu-i bine ceea ce face. Azi n-o mai recunoști pe indisciplinata de odinioară — și pe bună dreptate Simion Elena îți vorbește cu dragoste și respect despre ea.

In total brigada numără 10 fruntașe în producție printre care se află și Iancu Ana și Dinu Aurica de la operația finisat.

Succese însemnate obțin nu numai membrele brigăzii utemiste nr. 1 ci și alți mulți cooperatori. Pînă acum sînt antrenați în întreceri socialiste, individuale și pe secții, un număr de 340 cooperatori și s-a reușit ca toți cooperatorii să fie organizați în brigăzi.

In ultima perioadă — cu 20 la sută mai mulți cooperatori au fost antrenați în aplicarea metodelor sovietice.

Datorită acestui fapt planul de producție pe luna aprilie a fost îndeplinit pînă în ziua de 22 aprilie.

Paralel cu lupta pentru creșterea producției se desfășoară lupta pentru obținerea de cît mai multe economii. In cursul lunii aprilie prin justa șablonare și auto calculare a baloturilor cooperatorii din secția croit au realizat economii în valoare de 3393 lei. De asemenea, valorificînd rezervele interne și folosind cupoanele, cooperatorii din secția tineretului au confecționat 217 cămășuțe de copii, 223 pantaloni covercot de copii, 155 pijamale de copii, 100 pantaloni bărbătești din covercot, 60 fustițe covercot, care valorează 20.318 lei.

In curînd cooperatorii se vor bucura de realizările obținute la confecționarea celor 4 sortimente noi, rochițe de copii, bluze din mătase naturală, canadiene și fuste de cașmir.

LIDIA IVANCO

Invățăm limba rusă

La uzinele „23 August" din Capitală există o serioasă preocupare pentru studiul limbii ruse. Muncitorii, tehnicienii și inginerii din această uzină și-au dat seama că fără a cunoaște limba rusă și prin aceasta înaintata tehnică sovietică ei nu vor putea fi cu adevărat buni specialiști în domeniul în care lucrează.

Zeci și zeci de tineri din această uzină urmează cursurile populare de limba rusă iar cei mai avansați dintre ei au început să citească primele cărți tehnice.

Despre dragostea cu care acești tineri învață, despre importanța pe care ei o acordă studiului limbii ruse ne vorbesc scrisorile de mai jos:

De mai multe ori răsfoind minunatele reviste sovietice și diverse cărți de documentare tehnică cu care foarte des mă întîlnesc am simțit dorința arzătoare de a învăța limba minunaților oameni sovietici.

Impins de această dorință m-am înscris la cursurile de limba rusă ce se țin în uzina noastră. Eu particip cu regularitate la cursuri și caut să-mi însușesc un vocabular cît mai bogat și cunoștințele de gramatică necesare.

De la început mi-am făcut un caiet în care îmi notez tot ceea ce învăț la curs și în timpul liber și unde îmi pregătesc materialul pentru lecția viitoare.

Uneori după orele de program înfiripă mici discuții în limba rusă cu tovarășul Dincescu Mircea și cu alți tovarăși cu care studiez împreună la ciclul I.

Deși am făcut unele progrese în studiul limbii ruse, încă nu am dobîndit cunoștințe suficiente. De aceea mai există și o serie de probleme nelămurite în munca mea pe care le voi putea desigur clarifica în momentul cînd voi reuși să studiez singur minunatele cărți tehnice sovietice care îmi vor ajuta nespus de mult în ridicarea nivelului meu profesional. De asemenea fiind secretarul organizației U.T.M., limba rusă pe care mă străduiesc s-o învăț îmi va fi deosebit de folositoare putînd astfel să aplic mai bine în munca de organizație experiența Comsomolului.

GRECU ION
secretarul organizației de secție U.T.M.
secția Pavilion

★

Prin dezvoltarea tehnicii în patria noastră, în fața fiecărui muncitor sau tehnician apar probleme noi care cer o rezolvare justă și rapidă. De cîte ori am fost pus în situația de a nu le putea rezolva m-am aplecat asupra traducerilor din literatura științifică sovietică, în care găseam rezolvarea oricărei probleme. Dar mi s-a întîmplat ca unele cărți sovietice să nu fie încă traduse în limba romînă și atunci mi-am dat seama cît de necesar este să înveți limba rusă.

De aceea, cînd s-a deschis cercul de limba rusă din cadrul sectorului nostru am fost printre primii care m-am înscris, atrăgînd și pe alți tovarăși ca Matei Gh., Moisescu și alții.

De la început lecțiile predate m-au atras în așa măsură, încît în scurt timp am reușit să-mi însușesc cunoștințe din domeniul limbii ruse și am început să descifrez o serie întreagă de probleme tehnice care mi-au fost deosebit de necesare.

Astăzi cînd am reușit să învăț mai mult decît unii dintre colegii mei, caut să-i ajut pe tovarășii rămași în urmă explicîndu-le problemele pe care nu le-au înțeles. De obicei mă pregătesc împreună cu tov. Mitrache Șt. și prin aceasta contribui ca și acești tovarăși să ajungă la un nivel superior de cunoștințe.

Sînt convins că însușirea limbii ruse și cunoașterea directă a bogatei literaturi tehnice, științifice și a marii culturi sovietice vor ajuta dezvoltării continue a tehnicei și științei în patria noastra.

ȘTEFAN GHEORGHE
Secția Motoare

★

In calitate de inginer, trebuie să fiu la curent cu noutățile din tehnică. Pentru acest lucru m-am înscris cu drag la cursurile de limba rusă care s-au deschis în uzina noastră. Am întîmpinat oarecari greutăți la începutul cursului, dar cu ajutorul tovarășei profesoare, am înlăturat treptat greutățile ce s-au ivit la primele lecții. Metoda tovarășei profesoare m-a ajutat ca de la lecție la lecție, să pot traduce textele mai ușor, ajungînd astăzi să cunosc un mare număr de cuvinte.

După fiecare lecție, repet tot ce s-a predat, iar înainte de viitoarea lecție revăd toate cuvintele pe care le-am învățat. Această metodă am aplicat-o și cu tov. Paraschivoiu Nicolae din grupa mea, care a ajuns de asemenea să traducă cu ușurință textele. Doresc să-mi însușesc cît mai repede cunoștințele de limbă rusă, ca să pot să mă folosesc singur de minunatele tratate tehnice sovietice.

Ing. CREȚU PAUL
Secția Vagoane

Cum folosim presa

Pentru comitetul organizației de bază U.T.M. din Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din București, problema felului cum se pregătesc studenții pentru seminariile de marxism-leninism a constituit o preocupare principală. Analizînd felul cum se desfășoară studiul individual și felul cum urmăresc studenții problemele de politică internă și internațională, comitetul a ajuns la concluzia că un număr destul de mare de studenți, deși se pregătesc cu conștiinciozitate pentru seminariile de marxism-leninism și economie politică, nu dau răspunsurile cele mai bune la seminarii. Atunci cînd problemele care li se pun depășesc litera bibliografiei și se cer aplicate practic — ca de pildă problemele politicii partidului în opera de transformare socialistă a agriculturii — ei se orientează cu greutate și de cele mai multe ori nu se încumetă să discute sau să interpreteze aceste probleme. Studenții au dovedit în repetate rînduri că nu cunosc cu toții îndeajuns evenimentele interne și internaționale, că nu citesc întotdeauna presa, că studiază prea puțin hotărîrile partidului și guvernului.

Comitetul organizației de bază U.T.M. și-a pus adeseori întrebarea: din ce pricină toate acestea? Doar studenții sînt abonați la ziare. In institut există un număr mare de abonamente.

Explicația a fost găsită atunci cînd s-a trecut la urmărirea atentă a felului cum sînt citite ziarele de către studenți. S-a constatat atunci că atît comitetul organizației de bază U.T.M. cît și birourile de ani dădeau bătălia pentru a face un număr cît mai mare de abonamente, iar după aceasta strîngeau teancurile de ziare în sediul comitetului fără să le difuzeze celor abonați. Ca urmare a acestui fapt studenții nu citeau ziarele și deci nici nu cunoșteau diferitele probleme importante și actuale despre care tratează zilnic presa.

Trebuia deci îmbunătățită difuzarea presei. In acest scop, comitetul organizației de bază U.T.M. a propus conducerii institutului să fie amenajată o cameră pentru difuzarea presei și a fixat un tovarăș care să se ocupe numai cu această problemă.

Rămînea acum ca studenții să fie îndrumați temeinic să citească ziarele regulat. Pentru aceasta comitetul organizației de bază U.T.M. a propus rectoratului și catedrei de marxism-leninism organizarea lunară a orelor de informare politică cu toți studenții. La propunerea comitetului de U.T.M. rectoratul a stabilit lunar o oră — după orele de curs — la care în toți anii de studii se ține ora de informare politică.

In Institutul agronomic orele de informare politică se pregătesc amănunțit. Comitetul organizației de bază U.T.M. și catedra de marxism-leninism, cu sprijinul și sub îndrumarea comitetului organizației de bază P.M.R., fixează tema ce va fi discutată în ora de informare politică. De obicei tema este axată pe unul din evenimentele interne sau internaționale care are o importanță politico-sociala mai mare în perioada respectivă. La orele de informare politică ținute s-au discutat pînă acum următoarele teme: alegerile de deputați în sfaturile populare, rezultatele conferinței de la Berlin, Comunicatul Direcției Generale de Statistică asupra realizării Planului de Stat pe 1953 „Hotărîrea Consiliului de Miniștri și C.C. al P.M.R. cu privire la pregatirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954" etc.

Deoarece referentul trebuie să se străduiască să întărească la studenți interesul pentru problemele politice, să-i învețe să citească regulat „Scînteia", „Scînteia tineretului", „Contemporanul", „Pentru pace trainică, pentru democrație populară" etc., să-i facă să înțeleagă evenimentele interne și internaționale, să cultive la studenți mîndria pentru realizările din patria noastră și dorința de a-și închina întreaga viață pentru întărirea și înflorirea ei, a fost acordată o mare atenție alegerii referenților. Referentul trebuie să prezinte evenimentele politice și sociale nu ca ceva abstract și îndepărtat, ci legate de năzuințele și interesele studenților, pentru că numai în felul acesta orele de informare politică pot fi transformate în discuții educative și interesante. Iată pentru ce comitetul organizației de bază U.T.M. împreună cu rectoratul, a cerut sprijinul unui număr de profesori, conferențiari, lectori și asistenți și chiar al unor studenți fruntași la învățătură din anul III și IV

In pregătirea și buna desfășurare a orelor de informare politică din Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" un ajutor important a dat catedra de marxism-leninism. Catedra de marxism-leninism a delegat un tovarăș conferențiar care se ocupă cu pregătirea referatelor. Pentru aceasta, cu 5—6 zile înainte de ținerea orei de informare politică, delegatul catedrei de marxism-leninism prezintă în fața tovarășilor referenți o scurtă expunere asupra temei fixate, indicînd problemele asupra cărora trebuie insistat în mod deosebit, precum și bibliografia necesară. Ca bibliografie se indică de obicei articole din presă, reviste și uneori chiar diferite cărți de literatură care au legătură cu subiectul tratat. Prin această scurtă consfătuire, catedra de marxism-leninism orientează pe referenți și asigură referatelor un conținut politic și ideologic just.

Pentru ca informarea politică să fie cît mai plină de conținut, cît mai interesantă și educativă, comitetul organizației de bază U.T.M. a pus un deosebit accent pe mobilizarea studenților în vederea pregătirii orei de informare politică din timp. In acest scop, prin birourile U.T.M. din ani și organizatorii de grupă U.T.M., studenții au fost anunțați asupra temei, bibliografiei și datei la care se ține ora de informare politică, cu mult înainte de ziua fixată pentru expunere. In această direcție un rol deosebit l-au avut organizatorii de grupă U.T.M. și agitatorii care au desfășurat o activitate susținută pentru mobilizarea și antrenarea unui număr cît mai mare de studenți în pregătirea orei de informare politică. Ei au cercetat îndeaproape felul cum studenții citesc presa cotidiană și cum urmăresc evenimentele importante; de asemenea, ei au studiat ce fel de probleme deosebite îi frămîntă pe studenți. In felul acesta în ziua fixată pentru ora de informare politică, majoritatea studenților consultaseră materialul bibliografic și se pregătiseră pentru întrebări și discuții. S-a observat că orele de informare politică au mărit foarte mult interesul studenților pentru citirea zilnică a presei. Studenții au început să urmărească cu mai multă atenție diferitele probleme importante, discută și arată un mai mare interes față de diferite evenimente politico-sociale.

Cu toate aceste rezultate bune au existat și o serie de lipsuri în pregătirea și organizarea acestor ore de care comitetul de U.T.M. trebuie să țină seamă pe viitor. Astfel, orele de informare politică nu se țin regulat la toți anii de studii, iar la unii ani, cum ar fi anul III Zootehnie, la orele de informare politică participă un număr mic de studenți. Unii referenți nu dau atenția cuvenita calității referatelor prezentate, care uneori sînt monotone și lipsite de conținut, ceea ce face ca studenții să nu ia parte la discuții.

Comitetul organizației de bază U.T.M. trebuie să desfășoare o muncă mai intensă pentru a mobiliza pe studenți la orele de informare politică, pentru a-i ajuta să înțeleagă adînc politica partidului, măsurile luate de partid și guvern ce au drept scop creșterea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

TRAIAN POPESCU
secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. din Institutul agronomic „N. Bălcescu" București

Tinerii mecanizatori în Kulunda

— Scrisoare din Altai —

V. Parhitko

Anul acesta, în ținutul Altai au fost zăpezi foarte mari.

„Va fi un an bogat în recolte", spuneau bătrînii.

Trenuri după trenuri aduc în ținut voluntari, veniți să valorifice pămînturile înțelenite și virgine. Primul grup, în care sînt și mecanizatori din S.M.T. Novoputsk, regiunea Moscova, și-au început de mult munca.

...Viscolește.

Undeva departe, în regiunea Moscovei, se topește acum zăpada, picură din streșini iar caii colhozului nu mai sînt înhămați la sănii, ci la căruțe. Aici însă, în stepă, s-a dezlănțuit vijelia. Vîntul spulberă zăpada și o duce departe, departe. In pulberea deasă de zăpadă, obiectele pier, dispare orizontul. Pînă și soarele se pierde sub vălul alb, nesfîrșit.

Greu este pentru cei care se gasesc pe asemenea vreme în stepă. Viscolul troienește drumurile, cîteodată doboară la pămînt și caii. Pe astfel de vreme, dacă te oprești în loc ești pierdut. Trebuie să mergi, să mergi într-una, să răzbați pînă la cea mai apropiată așezare omenească.

In aceste locuri, luna martie este rece. Iarna se luptă cu primăvara și nu vrea să-i cedeze locul. Intorcîndu-se de la o serată, care a avut loc la clubul raional, moscoviții Anatoli Trefilov și Vladimir Franțev s-au rătăcit. Ei au umblat o jumătate de oră prin zăpada înaltă pînă la brîu deși nu se aflau decît la 300 de metri de cămin. Iar șeful brigăzii de tractoriști, Piotr Retiunski, a hotărît „să facă pe grozavul": a umblat 5 minute cu urechile neacoperite de căciulă și apoi o săptămînă întreagă a suferit din pricina uneia dintre urechi care îi degerase și se umflase.

Totuși, viscolul din martie a fost mai slab decît cel din februarie. Vîntul suflă de la sud și uneori în suflarea lui se simte umezeală, căldură, apropierea primăverii.

Primele lumini pe care le întîlnește călătorul pornit pe drumul ce duce spre Novo-Egorievskoe sînt acelea din ferestrele căminului în care locuiesc tinerii mecanizatori, veniți de la S.M.T.-Novoputsk, raionul Kimovsk, regiunea Moscova. Locuința lor se află la marginea satului.

Ora 7 și 30 dimineața. Sună deșteptătorul. Și deodată de undeva se aude un glas puternic:

— Scularea!

Băieții se trezesc. Casa spațioasă se umple de zgomotul glasurilor, de tropăit de picioare și de scîrțîitul ușilor.

Pe unul din paturi mai doarme însă cineva: este agronomul Anatoli Kozulin. Aseară, împreună cu grupa de artiști amatori a fost în satul vecin și s-a culcat mai tîrziu decît ceilalți.

— Mai doarme! se miră cineva. Vladimir Morozov învîrte încă odată ceasul și îl apropie de urechea celui care doarme. Toți se adună în jurul patului; la sunetul pătrunzător al deșteptătorului și în hohotele tuturor, Anatoli se trezește.

După dejunul luat la cantina S.M.T.-ului toți pleacă la lucru. Iar de lucru este mult la S.M.T. Novo-Egorievskoe. Numai în cursul acestui an, colectivul stațiunii trebuie să lucreze mii de hectare de pămînt înțelenit și virgin. Această uriașă întindere de pămînt va fi semănată aproape în întregime cu grîu. Pe pămîntul fertil se va extinde cultivarea cartofului, pepenilor, bostanilor, cepei, morcovului și a florii-soarelui. Pentru prima oară în aceste colhozuri zonele deservite de S.M.T. au fost semănate cu porumb.

Agronomii Anatoli Trefilov și Anatoli Kozulin pot fi întîlniți în aceste zile și pe cîmp, și la biblioteca raională, — unde împreună cu responsabila bibliotecii, Solomia Minaeva, au căutat cărți de agrotehnică — și la S.M.T. și în cabinetul directorului stațiunii. Pînă la însămînțat mai sînt zile numărate. In acest timp, totul trebuie pregătit, totul trebuie prevăzut. Tinerii agronomi cercetează parcelele de pămînt înțelenit și virgin cu ajutorul specialiștilor în agricultură — localnici — elaborează un sistem de măsuri agrotehnice pentru fiecare parcelă, țin cursuri de agrotehnică pentru tractoriști, vorbesc specialiștilor locali despre metoda de cultivare a cartofilor și porumbului în cuiburi așezate în pătrat. Această metodă se va aplica pentru prima oară în aceste locuri. Afară de aceasta, agronomii alcătuiesc pentru tractoriști un plan de producție pe întreg anul. Anatoli Trefilov calculează volumul lucrărilor tractoriștilor din colhozul „Sovnarkom". El face cunoștință și cu oamenii și cu ogoarele acestui colhoz. Afară de aceasta, lui i s-a încredințat conducerea practicii a 18 elevi care au venit aici de la Școala medie tehnică agricolă din Bernaul.

Cît despre tractoriști, în frunte cu șeful de brigadă Piotr Retiunski, ei continuă să învețe. In S.M.T. Novo-Egorievskoe au sosit mașini noi: puternice tractoare Diezel „S—180" și „DT—54".

Majoritatea tractoriștilor au lucrat înainte pe tractoare cu roți. Acum, ei se pregătesc intens pentru a putea conduce tractoare pe șenile. Dimineața, mecanizatorii au lecții teoretice iar seara — practice: rodajul mașinilor. Chiar din primele zile tinerii tractoriști au început să muncească cu seriozitate. Lecțiile lor sînt conduse de Vladimir Franțev, mecanicul brigăzii.

Brigada a și primit tractoare: patru tractoare noi „DT—54", un „HZT" și un „NATIK" vechi. Acesta din urmă i-a fost încredințat tractoristului Nicolai Kabanov.

— Tu, desigur, crezi că te invidiez — spuse el, apropiindu-se de Anatoli Mitiușin, care a primit o mașină nou-nouță „DT—54". — Nu vreau decît să privesc cum te descurci cu noul motor.

— Bine, privește — a rîs fără răutate Anatoli.

...Intr-o cameră mare, spațioasă, se adună toți după ziua de muncă. In cameră este cald și plăcut. Fiecare este ocupat cu treburile sale. Cîțiva se concentrează asupra unor manuale de mecanizare. Patru dintre ei s-au așezat în jurul unei mese de șah, iar tractoristul Nikolai Seriojkin și combainerul Boris Astașov învîrtesc manivela patefonului.

Șeful brigăzii se apropie de Anatoli Mitiușin.

— Ce citești?

— Am luat astăzi de la bibliotecă o carte — „Diplomatul", de un scriitor englez. Iți amintești cînd ne-am fotografiat la Moscova pe un pod? De acolo se vedea ambasada engleză. Despre ambasada asta scrie la început. Este interesant. Am să citesc pînă la miezul nopții.

La ora 24 încetează să funcționeze motorașul S.M.T.-ului. In cămin se sting luminile. Mecanizatorii s-au culcat.

Căminul doarme. Mîine începe o nouă zi de muncă, plină de treburi ce nu pot suferi amînare, plină de grijile și emoțiile de zi cu zi.

S.M.T. Novo-Egorievskoe. Ținutul Altai.

(Din ziarul „Moscovski comsomoleț")

Cînd îndrumarea şi controlul sînt slabe

Campania agricolă din primăvara acestui an cere ca fiecare zi prielnică să fie folosită din plin. In această privinţă organizaţiile de bază U.T.M. de la sate au un rol deosebit. Ele trebuie sub îndrumarea comuniştilor să ia parte activă la lămurirea ţărănimii muncitoare asupra importanţei politice şi economice a acestei campanii, asupra necesităţii de a folosi fiecare zi pentru efectuarea la timp şi în bune condiţiuni a lucrărilor agricole de primăvară.

In comuna Cojasca din raionul Ploeşti, campania de primăvară se desfăşoară cu încetineală. Cum este şi firesc te întrebi care sînt cauzele acestei situaţii. Analizînd felul cum munceşte organizaţia de bază U.T.M. din această comună se poate vedea limpede că o serie de lipsuri în legătură cu desfăşurarea campaniei agricole de primăvară îşi au rădăcina în faptul că tovarăşii din comitetul organizaţiei de bază U.T.M. (secretar Chiţu Ion) nu muncesc cu suficient simţ de răspundere. La începutul lunii aprilie a.c. comitetul organizaţiei de bază U.T.M. şi-a întocmit un plan de muncă în care sînt trecute o serie de obiective, precum: prelucrarea Hotărîrii partidului şi guvernului cu privire la pregătirea şi executarea la timp şi în bune condiţiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954, popularizarea metodelor agrotehnice înaintate în rîndul utemiştilor şi tinerilor ţărani muncitori etc. De asemenea planul prevede că o mare parte din utemişti vor fi mobilizaţi să îndrume ţărănimea muncitoare către folosirea metodei de însămînţat în culburi aşezate în pătrat, să sprijine centrele de selecţionare şi tratare a seminţelor. Din aceste prevederi fiecare îşi dă seama că tovarăşii din comitetul organizaţiei de bază U.T.M. s-au orientat just la întocmirea planului de muncă. Dar pentru traducerea în viaţă a acestui plan, pentru ca el să nu rămînă o simplă hîrtie trebuiau întreprinse o serie de acţiuni care cer un efort din partea comitetului. De efortul lui colectiv depinde în mare măsură realizarea obiectivelor trecute în planul de muncă.

Tocmai în această direcţie, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. a manifestat o serie de lipsuri care au făcut ca utemiştii din comună să nu ducă aproape nici o activitate pentru buna desfăşurare a campaniei agricole de primăvară. După întocmirea planului de muncă, membrii comitetului organizaţiei de bază U.T.M. au considerat că s-au achitat de sarcinile ce le reveneau în această direcţie. Acest sistem birocratic de muncă a făcut ca înşişi membrii comitetului organizaţiei de bază U.T.M. să nu fie exemplu în muncă. De pildă, tovarăşul Ioniţă Vasile nu executase pînă la 15 aprilie a.c. nici un fel de lucrare pentru pregătirea suprafeţei de 1,24 hectare pe care trebuia s-o însămînţeze cu porumb. Un exemplu negativ asemănător au dat şi agitatorii utemişti Ghiţă V. Mihai şi Barbu N. Marin. Tovarăşul Barbu N. Marin a căutat să prezinte faptul că familia sa nu a însămînţat la timp suprafaţa de 0,50 ari cu sfeclă de zahăr şi 0,25 ari cu floarea-soarelui ca datorîndu-se timpului nepriecnic. De altfel, chiar tovarăşul Chiţu Ion, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. crede că lipsa de activitate a utemiştilor şi tinerilor ţărani muncitori din comună se datoreşte unor cauze obiective. Cauzele adevărate nu sînt însă de loc obiective; ele îşi au rădăcina în munca slabă a comitetului organizaţiei de bază U.T.M. Mulţi utemişti, printre care Ştefan Marin, Stoica Constantin, Cucu Constantin şi alţii, au rămas fără sarcini concrete în această campanie. Totodată utemistele Georgescu Ecaterina, Paula Dorobanţu, Elena Tudor, Ionescu Maria şi altele nu au primit sarcina să popularizeze metodele avansate de muncă, nu cunosc nimic despre aceste metode.

Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. în frunte cu Chiţu Ion, a neglijat în acelaşi timp educarea utemiştilor şi tinerilor în spiritul vigilenţei revoluţionare împotriva chiaburilor. Tovarăşul Ioniţă Vasile, membru în comitetul organizaţiei de bază U.T.M., socoteşte acţiunile de sabotare ale chiaburilor din comună drept simple rămîneri în urmă din... „cauze obiective".

Membrii comitetului organizaţiei de bază U.T.M. au neglijat şi subapreciat mobilizarea şi educarea tinerilor ţărani muncitori, pentru ca ei să contribuie la obţinerea recoltelor bogate.

Toate acestea dovedesc însă că şi tovarăşii de la comitetul raional U.T.M. Ploeşti nu au controlat activitatea acestei organizaţii. Dacă tovarăşul Anton Dumitru, instructor al comitetului raional U.T.M. s-ar fi interesat îndeaproape de activitatea organizaţiei de bază U.T.M. din această comună în actuala campanie agricolă şi ar fi instruit metodic comitetul organizaţiei de bază U.T.M. acesta ar fi muncit altfel cu utemiştii şi tinerii ţărani muncitori.

Biroul comitetului raional, în frunte cu tovarăşul prim secretar Berindei Nicolae, n-a combătut modul formal în care instructorii şi ceilalţi activişti ai comitetului raional U.T.M. îndrumă organizaţiile de bază U.T.M. la sate.

Desfăşurarea anevoioasă a campaniei agricole de primăvară în raionul Ploeşti trebuie grabnic lichidată. Un factor important în acest scop îl constituie intensificarea întrecerii patriotice. Biroul comitetului raional U.T.M. e dator să analizeze de îndată activitatea sa în această privinţă şi să ia măsurile necesare pentru a sprijini în mod real terminarea cît mai grabnică a campaniei agricole de primăvară.

Biroul comitetului raional U.T.M. Ploeşti trebuie să ducă o luptă permanentă pentru îndrumarea şi controlul activităţii organizaţiilor de bază. Numai în felul acesta se va reuşi ca comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. din comune să fie mobilizate la munca pentru isprăvirea în cel mai scurt timp a însămînţărilor, chezăşia obţinerii unei producţii agricole sporite.

Corespondent
NICOLAE Z. PETRE

Conveerul verde

Gospodăria noastră de stat este una din gospodăriile mari din regiune şi chiar din întreaga ţară. Noi avem un sector zootehnic dezvoltat. Şeptelul este format din 215 vaci de lapte, 600 capete viţei şi boi de muncă, 700 de porci şi 128 de cai.

Ingrijirea cît mai raţională şi dezvoltarea continuă a sectorului zootehnic a fost şi este sarcina noastră principală. Noi ne dăm seama de sarcinile mari ce ne revin din Legea pentru dezvoltarea creşterii animalelor, în anii 1954—1956, în R.P.R. Tocmai de aceea noi am dat importanţa cuvenită asigurării bazei furajere.

Un proverb bătrînesc spune „pînă nu te loveşti cu capul de pragul de sus nu-l vezi pe cel de jos". Tot aşa şi noi. Au fost ani cînd din lipsă de chibzuială n-am avut furaje îndestulătoare şi a trebuit să apelăm la alte gospodării.

In ultimii doi ani putem spune că s-au făcut paşi serioşi în gospodăria noastră pentru asigurarea bazei furajere.

O atenţie mare s-a dat conveerului verde care nu este altceva decît eşalonarea în timp a culturilor de furaje pentru masă verde, care ajută la furajarea animalelor cu verdeţuri începînd de la 15-20 aprilie pînă la sfîrşitul lui octombrie. Conveerul verde este cu atît mai important pentru noi, cu cît gospodăria noastră este lipsită de păşuni naturale. Mai bine zis avem doar 90 de hectare şi acestea răspîndite.

Cu doi ani în urmă s-a început organizarea conveerului verde în gospodăria noastră de stat. In anul 1953 am avut 80 de hectare dintre care 40 hectare la Trifeşti, 30 hectare la secţia Birjoveni şi 10 hectare la secţia Seculeni.

In acest an ne-am convins cît de folositor e conveerul verde. Din iarna 1952—1953 noi am ieşit fără furaje. Furajarea slabă către sfîrşitul iernii a făcut ca producţia de lapte să scadă şi în acelaşi timp să scadă şi procentul de grăsime al laptelui. Anul trecut administrarea conveerului verde a început la data de 25 aprilie. In decurs de o săptămînă de la această dată — după ce viţeii au fost hrăniţi şi cu secară masă-verde — producţia de lapte s-a mărit cu 20 la sută.

Ca să dovedesc cît de necesar este conveerul verde, este deajuns să arăt cum a crescut producţia de lapte în urma administrării la vite a conveerului verde.

Astfel din 262 hl. pe luna aprilie producţia s-a ridicat la 420 hl. în luna mai şi la 452 hl. în luna iunie.

Văzînd aceste rezultate care se pot obţine, pentru anul 1954 ne-am planificat 120 hectare de culturi pentru conveerul verde şi anume secară-masă verde, iarbă de sudan, mazăre şi ovăz, lucerna, porumb furajer şi altele.

Bazîndu-ne în munca noastră pe înaintata experienţă sovietică, gospodăria agricolă de stat Seculeni Roman va lupta pentru mărirea şeptelului şi pentru asigurarea bazei furajere ducînd la îndeplinire sarcinile pe care partidul le pune în faţa agriculturii.

SERGIU BENEŢCHI
inginer zootehnist G.A.S. Seculeni.

„Atenţiune, începem emisiunea"...

Cititorule, poate că eşti un pasionat ascultător al emisiunilor de radio. Şi poate că nu odată ţi-ai pus întrebări în legătură cu lucrătorii casei radiofoniei. Eu nu pot să-ţi răspund la ele, dar hai să încercăm împreună să urmărim cum se realizează programul de radio al unei zile.

Aşa dar... e ora 6,26 dimineaţa 2 mai 1954.

...Dragi ascultători, bună dimineaţa! Cît de limpede sună vocea crainicului Mateescu! Şi nu puţini sînt aceia care dacă au răsucit butonul aparatului de radio tocmai în acest moment negîndindu-se că nu vor fi auziţi răspund: „bună dimineaţa!"

Astăzi fiind duminică, programul de gimnastică nu se mai transmite. Puţină mişcare îţi este însă necesară. In locul ei un scurt program de valsuri îţi aduce voioşie.

La ora 8,08 pe lungimea de undă de 351 de metri se transmite un concert simfonic popular. Stai în faţa aparatului de radio şi ascultînd „Mica serenadă" pentru orchestră de coarde de Mozart exclami cu încîntare: parcă m-au întrebat pe mine ce să transmită! La un alt post de radio, cel care emite pe lungimea de undă de 1935 de metri se transmite emisiunea pentru pionieri „Cravata Roşie". In jurul aparatelor s-au adunat copiii. Pentru ei se reproduc aspecte de la demonstraţia pionierilor din ziua de 1 Mai. Apoi, ceva deosebit de important: „Planul nostru de muncă"; doar se apropie încheierea pătrarului 4. Cîţiva mici ascultători, pionieri la şcolile elementare nr. 1 şi 2 bat din palme. Din difuzoarele aparatelor îşi aud vocile lor.

— Auzi, — spune unul din ei — discuţia noastră despre studiu.

Şi tot pentru cei mici ceva mai tîrziu începe „Teatrul la microfon". Vocea crainicului anunţă: „Vom transmite din studio scenariul radiofonic. „Anii de ucenicie ai lui Leonardo da Vinci. Distribuţia...".

Dar... să răsucim din nou butonul aparatului de radio, închizîndu-l pentru cîteva minute. Să ne închipuim că avem un dar minunat şi că putem trimite undele radiofoniei înapoi şi le urmărim. Ajung întîi la antena postului de emisie apoi se prefac în curenţi într-o complicată aparatură şi pornesc pe cablu la studiourile centrale din strada Popov. Curenţii electrici întîlnesc aici cabina de control general iar apoi ajung la microfonul din studio. Aici vorbeşte un crainic. Incăperea e special amenajată. Are pereţii tapisaţi cu vată de sticlă cu o plasă de sîrmă şi cu lemn. Lumina din interiorul ei este ca şi cea a zilei, iar prin orificii ascunse pătrunde aerul curat. Separată de o fereastră şi ea specială, se află alături cabina de regie tehnică. In această cabină la o masă încărcată cu butoane, aparate şi beculeţe stă operatorul. Crainicul citeşte distribuţia, iar operatorul dă drumul benzii de magnetofon. Pe bandă este imprimat scenariul jucat de actori. Cum a fost realizată o asemenea bandă? Ce muncă ascunde panglica subţire?

Cu mult timp în urmă un colaborator de redacţie pentru copii a scris un scenariu. Autorul a prezentat apoi scenariul unui regizor. Şi ca la un teatru, regizorul a alcătuit o distribuţie şi a chemat actorii la repetiţie. Multe zile au durat în studio repetiţiile căci dacă pe scenă jocul lui Pop Marţian, Alfred Dumitru, Fory Eterle este ajutat de decoruri şi grimă, în studioul radiofonic totul se bazează doar pe voce. Şi după cîteva săptămîni cînd actorii au jucat în studioul tapisat cu lemn ca în faţa unei săli pline, totul a fost imprimat.

Tot în săptămîna zilei de 2 mai copiii au ascultat un alt scenariu radiofonic: „In slujba omului". Fiica savantului romîn Gheorghe Marinescu şi actorii Ion Manolescu, N. Bălţăţeanu, Ştefan Ciubotăraşu, Gh. Măruţă au evocat momente din lupta dusă pe frontul ştiinţei de marele savant Gheorghe Marinescu.

In ciclul de scenarii biografice redacţia pentru copii dă la microfon scenarii ce reprezintă figurile care exprimă cele mai frumoase exemple de urmat de către micii ascultători. Acestea, ca şi toate scenariile pentru copii, sînt interpretate de cei mai buni actori. Ei joacă uneori alături de elevii de şcoală atunci cînd scenariile cuprind şi personaje cu ani puţini la număr.

Dar să ne întoarcem din nou în faţa aparatului de radio. Avem de ascultat transmisiunea din sala Ateneului R.P.R. Aici s-a deplasat o echipă de tehnicieni care au instalat microfoane şi au făcut legătura cu studiourile centrale. Avem de ascultat un concert de prînz; un program de muzică populară cerută de ascultători; un concert de estradă.

Ai răsucit butonul aparatului şi în difuzor se aude vocea actorului Ion Lucian: „Cîntecele lui Yves Montand, pline de culoare, de căldură şi totuşi atît de simple, găsesc un răsunet puternic în inimile celor care le ascultă". Se aud acorduri de pian şi cîntăreţul progresist francez începe să cînte „Pe marile bulevarde" şi „Cînd soldatul se întoarce din război".

Iţi place, ştiu! Dar să urmăm din nou calea undelor şi să vedem cum a fost realizat acest montaj muzical.

La direcţia muzicală au sosit noi înregistrări. Un colaborator de aici le-a aranjat într-o anume ordine şi s-a lucrat un text de prezentare al lui Yves Montand. Cu textul acesta a intrat în studio actorul Ion Lucian: a început să citească; în pauzele lăsate la semnul regizorului se înregistra pe bandă cîntecul despre care vorbea textul şi astfel s-a alcătuit tot programul.

Direcţia muzicală are redacţii pe specialităţi. Una din ele se ocupă de pildă — cu muzica simfonică. De această direcţie aparţine cele 7 formaţii muzicale cu cei peste 900 de interpreţi.

Cam în acelaşi timp pe staţia de radio cu lungimea de unde de 1935 metri vocea crainicului sună grav: „Transmitem din studio „Din toată inima", adaptare radiofonică după piesa scriitorului sovietic Malţev... regia artistică Mihai Zira...".

Acum cînd ştii cum se realizează în studio o piesă de teatru parcă îl vezi pe bătrînelul regizor în cabina cu fereastra specială ascultînd dialogurile şi intervenind atunci cînd se greşeşte.

Apoi pe mai multe posturi a început să se transmită muzică de dans. La ora 22.00 muzica a fost întreruptă de vocea crainicului. Se transmite buletinul sportiv. Şi întorcîndu-ne din nou la studiouri aflăm că ştirile sportive au fost culese în aceeaşi zi de radio-reporterii secţiei denumită radio-reportaj. In zilele din cursul săptămînii radio-reporterii pregătesc la emisiunea pentru sportivi comentariul evenimentelor sportive la care ei au participat şi le-au înregistrat pe banda magnetofonului. Dar de la banda magnetofonului de teren pînă la cabina de emisie mai este cale. Odată înapoiat el se îngrijeşte de copierea benzii. Apoi împreună cu operatorul de cabină începe operaţia cea mai delicată, fonotecarea. Banda este „ascultată" cu atenţie. Sînt poate fraze ce lungesc, care nu interesează pe ascultători, iar atunci din panglica îngustă se taie o porţiune.

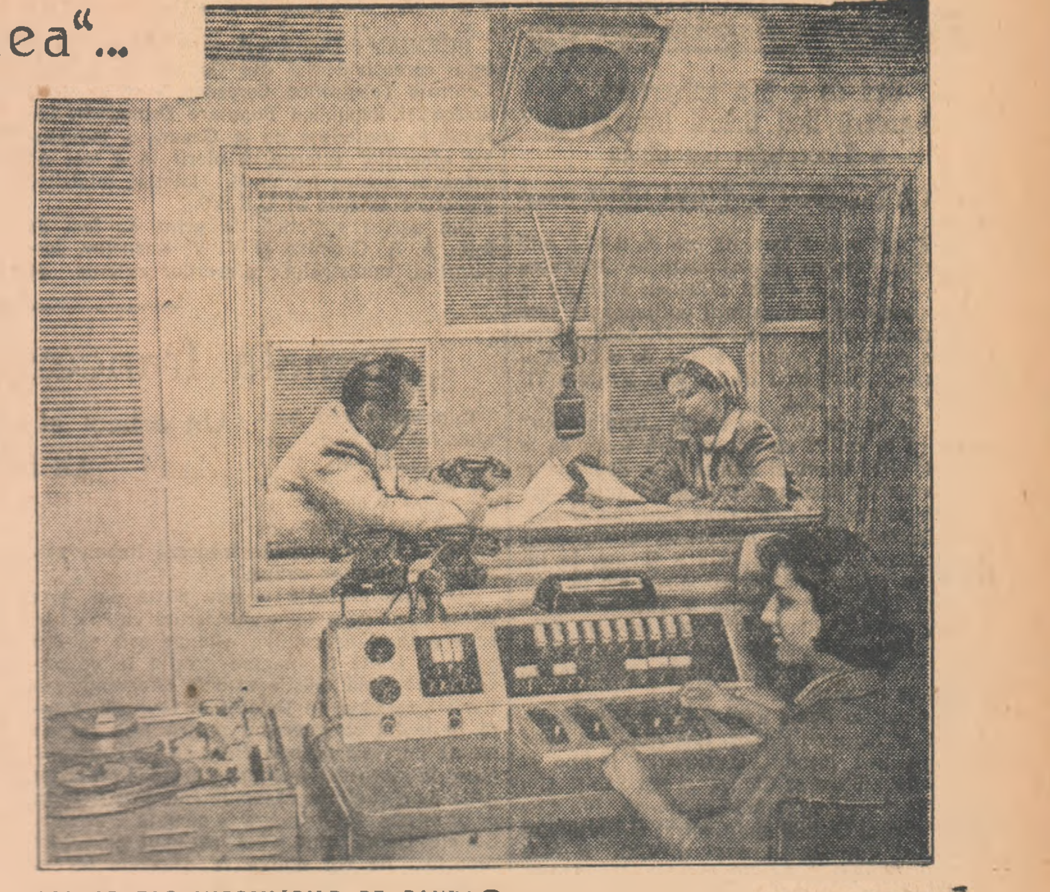
La această secţie care pe drept cuvînt este socotită printre cele mai frumoase, lucrează numai utemişti: cinci dintre ei, pentru munca însufleţită desfăşurată, au primit diferite medalii ale R.P.R., iar patru au obţinut insigna „Radist de onoare".

— Specificul secţiei — vorbeşte tovarăşul Tănase — este înregistrări pe bandă de magnetofon. Acest lucru se face la noi cu maximum de operativitate căci ascultătorii vor să fie informaţi la jurnalul sonor şi emisiunea sportivă, de evenimentele petrecute în aceeaşi zi.

Se poate vorbi mai mult despre această secţie, mai vorbă ca şi despre ori care alta — dar să ne întoarcem la aparatul de radio. O voce de crainică, anunţă: „dragi ascultători muzica de dans continuă".

Şi tu cititorule poate într-un tîrziu te-ai culcat, dar să ştii că la casa radiofoniei luminile ard mai departe. Mîine, luni, programul trebuie să înceapă la 5.56.

V. CONSTANTINESCU

AŞA SE FAC IMPRIMĂRILE PE BANDA DE MAGNETOFON.
In timp ce crainicii vorbesc, într-o cameră alăturată, ferită de zgomot, banda imprimă...

Şedinţă festivă cu prilejul Zilei Radiofoniei

La Institutul de Energetică al Academiei R.P.R., s-a ţinut joi după amiază o şedinţă festivă organizată de cercul A.R.L.U.S. din Institut, cu prilejul Zilei Radiofoniei.

Au luat parte cercetători ştiinţifici din cadrul Institutului, ingineri, tehnicieni, funcţionari, care au ascultat conferinţa ţinută de ing. D. Nestorescu. Vorbitorul a subliniat importanţa epocală a invenţiei savantului rus A. S. Popov, care la 7 mai 1895 a prezentat primul radioreceptor din lume, construit de el. In anii ce au urmat, savanţii ruşi şi sovietici au adus contribuţii esenţiale la dezvoltarea radiofoniei. Astăzi, radiofonia sovietică se află pe cea mai înaltă treaptă a nivelului tehnic şi este o adevărată pildă de slujire a intereselor poporului.

După conferinţă, au urmat discuţii cu caracter ştiinţific la care au participat cercetătorii şi tehnicienii prezenţi, în legătură cu primul aparat de radio construit de A. S. Popov, cu dezvoltarea radiofoniei în U.R.S.S. şi în ţara noastră etc. (Agerpres)

Adunări festive închinate Zilei Victoriei

Oamenii muncii din ţara noastră se pregătesc să sărbătorească ziua de 9 Mai, Ziua Victoriei, a 9-a aniversare a biruinţei glorioasei Armate Sovietice asupra Germaniei hitleriste.

Ieri, în Capitală, în întreprinderi şi instituţii au avut loc adunări festive închinate acestei tradiţionale aniversări scumpă tuturor popoarelor iubitoare de pace şi libertate.

INFORMAŢIE

Continuînd vizitele în Capitală, delegaţiile de femei din R.P. Chineză şi Austria au vizitat joi dimineaţa Palatul Pionierilor.

O impresie profundă a făcut asupra vizitatoarelor grija care se acordă educării copiilor în acest palat al lor unde mii de pionieri activează în diferite cercuri ştiinţifice, artistice, sportive şi de cultură generală. Delegatele au vorbit cu pionierii aflaţi pe terenurile de sport sau în sălile palatului.

După amiază, delegaţiile de femei din R. P. Chineză şi Austria, însoţite de membre ale Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. au avut o întîlnire la Sfatul Popular al Capitalei cu comisia orăşenească de femei.

(Agerpres)

O cooperativă fruntaşă

In comuna Siliştea Crucii din raionul Băileşti, ca în orice comună din acest raion, se află o cooperativă. Intre aceasta însă şi celelalte este o deosebire. Despre acest lucru a vorbit acum cîteva zile la o consfătuire cu preşedinţii cooperativelor, tov. Smarandache Ion, preşedintele Uniunii raionale a cooperativelor de aprovizionare şi desfacere.

— Cooperativa din Siliştea Crucii poate purta cu cinste titlul de cooperativă fruntaşă pe raion.

Cooperativă fruntaşă pe raion...

Pentru acest titlu de laudă au muncit cu dragoste preşedintele Constantin Sună, achizitorul Dumitru Jilavu şi alţi tovarăşi din consiliul de conducere.

Achizitorul Dumitru Jilavu a fost acela care i-a lămurit pe Marin Ghiţă despre avantajele ce le are contractînd cu statul o pereche de boi. Şi avantajele de care vorbea achizitorul le-au văzut ţăranii muncitori, Marin Ghiţă şi Gheorghe Oanţă care pentru cei doi boi contractaţi cu cooperativa au primit 3 kg. talpă, 7 fuse de piele de box, 2 pachete de bumbac şi suma de 3000 lei.

Conducerea cooperativei a ştiut să arate limpede şi convingător importanţa contractărilor şi a valorificărilor. Lucrul acesta îl confirmă faptul că în ultima vreme 55 de ţărani muncitori au încheiat contracte cu cooperativa pentru a livra la diferite termene — boi, porci, oi şi alte animale.

Cooperativa din Siliştea Crucii a acordat o deosebită atenţie şi încheierii de contracte cu cultivatorii de legume. Conducerea cooperativei îşi trecuse în planul de muncă să încheie contracte cu ţăranii muncitori pentru cultivarea cu diferite legume a unei suprafeţe de 14 ha. In loc de 14 ha. au fost contractate 25,63 ha.

Elena Noe Ciobanu va cultiva pentru cooperativa din Siliştea Crucii în acest an 1,50 ha. ceapă, Florea D. Jilavu 0,50 ha. roşii, Marin Aza 0,50 ha. cartofi şi 0,50 ha roşii iar Alexandru Mosor 1 ha. mazăre.

Aceştia au fost printre primii cultivatori de legume care au încheiat contracte cu cooperativa. Inaintea lor însă ţăranii muncitori din întovărăşirea agricolă „Inainte" au încheiat contracte pentru a livra cooperativei, cartofii recoltaţi de pe o suprafaţă de 7 ha.

Cooperativa din Siliştea Crucii sprijină campania agricolă de primăvară. Cele 6 centre de reparat unelte agricole au fost aprovizionate din vreme cu 2400 kg. cărbune. In cooperativă se află din belşug sape, fiare de plug, furci, greble, cormane şi altele.

Centrul de închiriere a uneltelor agricole al cooperativei a pus la dispoziţia ţăranilor muncitori cele necesare.

Preşedintele cooperativei din Siliştea Crucii e un om hotărît. Atunci cînd l-am întrebat ce vor face cei de la Siliştea Crucii dacă altă cooperativă le va lua înainte, mi-a răspuns:

— Nimic nu-i împiedică. Dar nici pe noi nu ne împiedică nimic să luptăm pentru a fi fruntaşi printre fruntaşi.

Corespondent
LUCIAN ZATTI

Rezolvarea problemei coreene — o chestiune a poporului coreean însuşi

Acad. prof. N. Gh. Lupu

Ca şi întreaga opinie publică mondială, poporul nostru urmăreşte în aceste zile cu cel mai viu interes dezbaterea primei chestiuni de pe ordinea de zi a conferinţei de la Geneva: problema coreeană. Poporul coreean şi toate popoarele iubitoare de pace doresc şi aşteaptă ca participanţii la conferinţa de la Geneva să-şi îndeplinească sarcina ce le revine în legătură cu această problemă: crearea pe cale paşnică a unei Coree unite şi independente. Nu încape îndoială că reglementarea paşnică a problemei coreene prezintă o mare însemnătate nu numai pentru Coreea ci şi pentru cauza generală a asigurării păcii în Extremul Orient şi a slăbirii încordării în relaţiile internaţionale.

In centrul atenţiei opiniei publice se află propunerile delegaţiei Republicii Populare Democrate Coreene „cu privire la restabilirea unităţii naţionale a Coreei şi la desfăşurarea unor alegeri libere pe întreaga Coree", propuneri sprijinite de delegaţiile Uniunii Sovietice şi Republicii Populare Chineze. Aceste propuneri prevăd organizarea, pe baza liberei manifestări a voinţei populaţiei Coreei a unor alegeri pe întreaga Coree pentru Adunarea Naţională care ar urma să formeze un guvern unic al întregii ţări. Pentru pregătirea şi desfăşurarea acestor alegeri, precum şi în vederea înfăptuirii unor măsuri urgente avînd drept scop apropierea economică şi culturală între cele două părţi ale Coreei ar urma să se constituie o comisie pe întreaga Coree, alcătuită din reprezentanţii Coreei de nord şi de sud. Sarcinile acestei comisii ar fi: elaborarea unui proiect de lege electorală care să asigure un caracter cu adevărat democratic al alegerilor, care să excludă amestecul străin şi exercitarea de presiuni asupra alegătorilor; luarea măsurilor necesare pentru a asigura desfăşurarea alegerilor în condiţii de libertate; luarea urgentă de măsuri pentru stabilirea şi dezvoltarea unor relaţii economice şi culturale între R.P.D. Coreeană şi Republica Coreeană (Coreea de sud): comerţ, decontări financiare, transport, relaţii de frontieră, libertatea circulaţiei şi a corespondenţei etc.

Pentru a asigura ţinerea unor alegeri cu adevărat libere, fără nici un amestec din afară propunerile delegaţiei R.P.D. Coreene prevăd retragerea de pe teritoriul Coreei, în termen de şase luni, a tuturor forţelor armate străine.

Ca un fir roşu străbat aceste propuneri constructive ideea profund democratică şi justă că rezolvarea problemei coreene, unificarea Coreei pe calea paşnică şi ţinerea de alegeri libere este o chestiune a poporului coreean însuşi. Intreg acest program de rezolvare paşnică a problemei coreene prevede măsuri concrete, pe deplin realizabile, măsuri care corespund intereselor naţionale ale poporului coreean, intereselor micşorării încordării internaţionale. Nici un om de bună credinţă, nici un om cinstit nu poate să nu sprijine din toată inima propunerile delegaţiei R.P.D. Coreene. Şi nimeni nu poate respinge asemenea propuneri fără a se demasca complet în faţa popoarelor ca un duşman al reglementării paşnice a problemei coreene.

Este clar că unificarea Coreei poate fi şi trebuie să fie înfăptuită pe calea ţinerii de alegeri libere generale pe întreaga Coree cu condiţia înlăturării oricărui amestec din afară. Totodată este limpede că cea mai importantă condiţie pentru înfăptuirea unificării Coreei pe o bază democratică este retragerea trupelor străine din Coreea, întrucît prezenţa în ţară a unor trupe străine duce — şi nu poate să nu ducă — la amestecul străin în treburile interne ale Coreei.

Această rezolvare justă a problemei coreene nu este pe placul unora. Judecînd după discursurile rostite la Geneva de titularul Departamentului de stat al S.U.A. Dulles, rezolvarea aceasta nu este pe placul cercurilor guvernante americane. In Statele Unite există fără îndoială anumite cercuri care nu doresc pacea în Coreea. Ele s-au împotrivit încheierii armistiţiului care, după cum se ştie, a fost realizat în urma iniţiativei Republicii Populare Chineze şi R.P.D. Coreene, sprijinită de Uniunea Sovietică. Acum acele cercuri încearcă să împiedice trecerea Coreei de la armistiţiu la o pace trainică. Statele Unite care dispun de o majoritate docilă în Adunarea Generală a O.N.U., au torpilat de fapt convocarea conferinţei politice pentru problema coreeană. Din cauza tacticii obstrucţioniste a părţii americane au rămas infructuoase şi tratativele de la Panmunjon. Lucrările ajunseseră la un impas. La ieşirea din acest impas a contribuit convocarea conferinţei de la Geneva. Nu se poate însă să nu vedem că încercările de zădărnicire a rezolvării problemei coreene pe cale paşnică continuă. Respingînd în întregime propunerile delegaţiei R.P.D. Coreene, reprezentanţii S.U.A. obiectează împotriva retragerii trupelor americane din Coreea şi împotriva organizării unor alegeri libere pe întreaga Coree.

Asemenea obstrucţii, intenţia de a menţine cu orice preţ trupele americane în Coreea nu pot, desigur, să nu împiedice unificarea paşnică a Coreei. Ele pot doar duce la concluzia că anumite cercuri influente americane nu au renunţat la planurile de a extinde asupra Coreei de nord regimul antipopular instaurat în Coreea de Sud şi de a folosi Coreea drept cap de pod pentru un nou război, planuri legate de tendinţa cercurilor agresive de a înăbuşi puternica mişcare de eliberare a popoarelor din Orient.

Nu poţi afla fără legitimă indignare despre obiecţiile şi „argumentele" cu totul neserioase pe care reprezentanţii S.U.A. şi cei ai Coreei de Sud le aduc împotriva propunerilor echitabile ale delegaţiei R.P.D. Coreene. Reprezentanţii S.U.A. au adus argumentul neîntemeiat că nu pot fi de acord cu retragerea trupelor americane fiindcă... pentru a se reîntoarce în Coreea în cazul reînceperii războiului, aceste trupe ar trebui să vină de prea departe. Dar este cît se poate de limpede că poporul coreean aşteaptă nu reînceperea războiului ci instaurarea unei păci trainice în Coreea, nu reîntoarcerea trupelor străine ci plecarea cît mai grabnică a acestora. Şi dacă Statele Unite şi-au putut trimite trupele la mii de mile în Coreea, distanţa aceasta mare nu creează de fel probleme în calea retragerii acestor trupe. Paragraful 60 din acordul de armistiţiu prevede clar că una din chestiunile care trebuie să fie examinate la conferinţa politică convocată după stabilirea armistiţiului este retragerea tuturor trupelor străine din Coreea. Dar după semnarea acordului de armistiţiu — guvernul S.U.A. a încheiat cu guvernul Coreei de Sud aşa zisul „acord cu privire la apărarea mutuală" care dă Statelor Unite dreptul de a avea în Coreea de Sud armate. Mai mult încă, guvernul sud-coreean continuă să facă şi azi zarvă despre „marşul spre nord pentru unificarea Coreei" şi declară făţiş că după expirarea a 90 de zile de la convocarea actualei conferinţei el o va părăsi împreună cu S.U.A. şi va pune din nou mîna pe arme pentru unificarea Coreei prin forţă. Atrag de asemenea atenţia şi pregătirile comandamentului american din Coreea de Sud pe tărîm militar. Toate acestea, prezenţa trupelor intervenţioniste în Coreea de Sud creează oare o situaţie care favorizează menţinerea păcii în Extremul Orient? N-ar fi mai just să spunem că acestea toate creează o situaţie care implică pericolul unui nou război sîngeros? Intregul popor coreean care a suferit ororile unui măcel cumplit, devastator, năzuieşte la o viaţă paşnică, liberă, fără amestec străin. Cu deplină justeţe ei pun întrebarea: de ce şi cu ce temei continuă să rămînă trupele străine în Coreea după încetarea operaţiunilor militare? Aceeaşi întrebare o pun toţi oamenii iubitori de pace din toată lumea, o pune şi poporul nostru muncitor. Pe noi nu poate să nu ne intereseze împrejurarea că prezenţa trupelor americane în Coreea are o legătură directă cu problema menţinerii păcii în Coreea şi în întreaga lume. Rămînerea trupelor americane în Coreea de Sud nu-i de sigur de natură să întărească pacea, să contribuie la destinderea atmosferei internaţionale.

Nu se poate să nu te ridici împotriva poziţiei delegaţiei americane la Geneva care se pronunţă cu încăpăţînare pentru amestec în treburile interne ale Coreei, încercînd să răpească poporului coreean dreptul şi posibilitatea de a-şi rezolva singur propriile sale probleme. Dl. Dulles nu s-a declarat de acord ca poporului coreean să-i fie acordat dreptul de a-şi organiza singur alegeri libere. El a propus să se organizeze alegeri numai în Coreea de Nord, urmînd ca aceste alegeri să se desfăşoare sub supravegherea O.N.U. şi guvernului Coreei de Sud. Că faimoasele „comisii de supraveghere O.N.U." s-au dovedit a fi părtinitoare şi nişte unelte în mîna unei anumite puteri, că O.N.U. a pierdut de fapt prin poziţia sa unilaterală puterea morală de a participa la rezolvarea problemei coreene şi problemelor asiatice — aceasta e un lucru îndeobşte cunoscut. Altceva merită însă să fie subliniat: „argumentul" reprezentanţilor S.U.A. menit să justifice refuzul de a se organiza alegeri pe întreaga Coree. S-a invocat faptul că în Coreea de Sud au şi avut loc alegeri libere în 1948, în această ţară fiind instaurat — chipurile — un regim democratic. Cum s-au desfăşurat alegerile libere din 1948 în Coreea de Sud ne putem da seama ştiind că în zilele alegerilor autorităţile americane de ocupaţie au mobilizat întreaga poliţie cu un efectiv de 60.000 de oameni, că ei au înarmat numeroase grupuri teroriste, au pus trupele şi aviaţia în stare de luptă, postînd mitraliere la intersecţiile străzilor principale şi decretînd stare de asediu. De altfel chiar în raportul oficial nr. 59 al Comisiei provizorii O.N.U. pentru Coreea s-a spus despre aceste alegeri că: „...la ele nu au participat toate şi nici măcar cea mai mare parte a partidelor politice şi organizaţiilor de masă existente. De aceea este lesne de înţeles că aceste alegeri nu sînt generale". In continuarea raportului se spune că: „poliţia se afla chiar în incinta secţiilor de vot". Cum arată orînduirea democratică instaurată în Coreea de Sud ne putem da seama din însăşi mărturiile corespondentului din Pusan al ziarului „Chicago Sun and Times" care nu poate fi bănuit de duşmănie faţă de regimul sud-coreean: „...Coreea de Sud este un stat poliţist. Aceasta este ţara groazei. Un număr de 64.000 de poliţişti beneficiază de dreptul de a aresta, a reţine şi tortura; ei folosesc acest drept fără alegere... Din oraşul Tejon şi din alte localităţi se anunţă cazuri cînd oamenii care au aplaudat pe aceia care au criticat la mitinguri pe Li Sin Man au fost după aceea arestaţi".

Se înţelege că refuzul încăpăţînat şi de loc justificat de a consimţi la organizarea de alegeri libere pe întreaga Coree şi la retragerea tuturor trupelor străine din Coreea nu este desigur de natură să uşureze rezolvarea paşnică a problemei coreene.

Totodată este evident că dau dovadă de miopie politică acele cercuri influente din S.U.A. care cred că vor putea impune poporului coreean dictatul lor, care cred că vor putea obţine la masa conferinţei ceea ce n-au putut dobîndi prin război, prin forţa armelor. Faptele arată că nici intervenţia militară, nici ori ce alte presiuni nu pot sili un popor care a gustat libertatea să renunţe la roadele minunate ale acesteia.

Pronunţîndu-se făţiş împotriva dreptului legitim al poporului coreean de a-şi rezolva el însuşi problemele sale interne, delegaţia americană n-a reuşit să opună un plan concret cît de cît valabil, planului de unificare a Coreei prezentat de reprezentanţii R.P.D. Coreene. Rezultatul poziţiei rigide a reprezentanţilor S.U.A. a fost că aceştia s-au pomenit aproape izolaţi alături de reprezentanţii sud-coreeni. Trebuie remarcat că pînă acum, atît reprezentanţii Angliei cît şi cei ai Franţei nu au luat cuvîntul să-şi exprime punctul de vedere asupra fondului problemei coreene.

Dezbaterile de la Geneva în legătură cu problema coreeană arată că rezolvarea acestei probleme se loveşte de dificultăţi considerabile. Clarităţii şi justeţei propunerilor formulate de delegaţia R.P.D. Coreene, sprijinite de reprezentanţii U.R.S.S. şi R.P. Chineze, i se opune pălăvrăgeala obstrucţionistă a unora din reprezentanţii occidentali. Participanţii la Conferinţa de la Geneva pot şi trebuie însă ca în urma desfăşurării unui larg schimb de păreri să găsească o rezolvare a problemei coreene care să corespundă năzuinţelor poporului coreean şi totodată intereselor progresului şi întăririi păcii.

Poporul nostru muncitor care urmăreşte cu atenţie desfăşurarea dezbaterilor asupra problemei coreene la Conferinţa de la Geneva doreşte fierbinte ca aceste dezbateri să fie încununate de succes. Coreea este departe, la mii de kilometri de patria noastră dar noi simţim aproape, foarte aproape, inima frăţească a poporului coreean care năzuieşte spre o viaţă liberă, paşnică, fericită. — Sîntem convinşi că dacă reglementarea problemei coreene va fi lăsată în grija coreenilor înşişi şi dacă amestecul străin în afacerile interne ale Coreei va fi înlăturat, poporul coreean va găsi forţa şi tăria necesară pentru a birui toate dificultăţile şi pentru a crea un stat unit, democratic şi independent.

Poporul nostru iubitor de pace sprijină propunerile constructive ale delegaţiei Republicii Populare Democrate Coreene la Geneva. Nu mai vrem să vedem cerul Coreei întunecat de fumul incendiilor. Dorim din inimă instaurarea unei păci trainice în Coreea şi pentru că iubim încercatul popor-erou coreean şi pentru că reglementarea paşnică a problemei coreene înseamnă un nou pas pe calea slăbirii încordării internaţionale, înseamnă pace pentru construcţiile noastre, pentru planurile noastre îndrăzneţe.

DIN LUPTA ŞI VIAŢA tineretului de peste hotare

Cea de a 5-a aniversare a creării Noii Uniuni Democrate a Tineretului din China

PEKIN (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite:

La 4 mai a fost marcată cea de a 35-a aniversare a mişcării revoluţionare — „Mişcarea de la 4 mai" (la 4 mai 1919 au avut loc în întreaga Chină demonstraţii antijaponeze care au pus bazele unei vaste mişcări antiimperialiste a poporului chinez) şi cea de a 5-a aniversare a creării Noii Uniuni Democrate a Tineretului din China.

Intr-un articol de fond ziarul „Jenminjibao" scrie că în cei 35 de ani ce s-au scurs de la 4 mai 1919, tineretul chinez şi-a demonstrat devotamentul nemărginit faţă de cauza eliberării patriei, faţă de cauza construcţiei paşnice. Tineretul Chinei noi are un rol important în industrializarea socialistă a Chinei, în înfăptuirea transformărilor socialiste ale ţării!

Noua Uniune Democrată a Tineretului din China, scrie „Jeminjibao", care este un ajutor activ al Partidului Comunist Chinez în educarea tineretului, numără în prezent 12.000.000 de membri.

La 4 mai la Pekin a avut loc o şedinţă solemnă a reprezentanţilor tineretului la care au participat membri ai Biroului Politic al Partidului Comunist Chinez — Liu Şao-ţi, Ciu De, Cen Iun, Dun Bi-u, Lin Bo-ciu, Pîn Cen — membri ai Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, secretari ai C.C. ai Noii Uniuni Democrate a Tineretului din China, fruntaşi în producţie, reprezentanţi ai Armatei Populare de Eliberare.

La şedinţă au participat o delegaţie a tineretului sovietic în frunte cu A. N. Şelepin, secretar al C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S. şi o delegaţie din R.P.D. Coreeană.

Salutînd tineretul chinez în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez şi al tovarăşului Mao Ţze-dun, Ciu De a chemat tineretul chinez să înveţe de la tineretul sovietic, educat de partidul lui Lenin-Stalin; să întărească capacitatea de apărare a ţării; să participe activ la opera de construcţie a ţării; să fie în primele rînduri ale luptătorilor pentru pace.

Hu Iao-ban, secretar al C.C. al Noii Uniuni Democrate a Tineretului din China, a vorbit apoi despre munca plină de abnegaţie a tineretului chinez.

Printre cei 260.000 de tineri feroviari — a arătat vorbitorul — peste 48.000 sînt eroi ai muncii şi fruntaşi în producţie. Pe multe şantiere de construcţie, în uzine şi fabrici, brigăzile de tineret şi sectoarele de tineret depăşesc în mod sistematic planurile de stat. Tineretul sătesc participă activ la grupurile de într-ajutorare în muncă şi în cooperativele agricole. Peste 870.000 de membri ai N.U.D.T. sînt preşedinţi de cooperative agricole şi conducători de grupuri de într-ajutorare în muncă.

La şedinţă a mai luat cuvîntul A. N. Şelepin, secretar al C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S., care a adresat cuvinte de salut tineretului chinez.

In seara zilei de 4 mai, în parcul Sun Iat-sen, împodobit sărbătoreşte, a avut loc o întîlnire între tineretul chinez şi delegaţia tineretului sovietic.

Delegaţie de studenţi sovietici vizitează Franţa

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La invitaţia Uniunii naţionale a studenţilor din Franţa, o delegaţie a studenţilor sovietici, compusă din 21 persoane, a plecat spre Paris. Delegaţia este condusă de R. T. Ablova, membră în Prezidiul Comitetului Antifascist al Tineretului Sovietic.

Congresul tineretului german pentru pace, unitate şi libertate

BERLIN 6 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

La Berlin a avut loc o consfătuire a unor membri marcanţi şi reprezentanţi de seamă ai diferitelor organizaţii de tineret din Republica Democrată Germană şi Germania occidentală în chestiunea pregătirii Congresului tineretului german pentru pace, unitate şi libertate.

La consfătuire a fost adoptat manifestul „Pentru o viaţă fericită şi un viitor paşnic al întregului tineret german". Manifestul cheamă tineretul din întreaga Germanie să participe la Congresul tineretului german pentru pace, unitate şi libertate, care va avea loc la Berlin în zilele de 29 şi 30 mai 1954.

Conferinţa studenţilor japonezi pentru apărarea păcii

ŞANHAI 6 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunţă posturile de radio japoneze, între 2 şi 5 mai a avut loc la Tokio conferinţa studenţilor din întreaga Japonie în apărarea păcii, la lucrările căreia au luat parte peste 1.000 studenţi şi studente din diferite instituţii de învăţămînt superior din ţară. Participanţii la conferinţă s-au pronunţat împotriva politicii de reînarmare a Japoniei şi împotriva introducerii serviciului militar obligator.

La şedinţa de închidere, care a avut loc la 5 mai, a fost adoptată în unanimitate o rezoluţie care cheamă pe studenţi să lupte împotriva regimului reacţionar, instaurat în instituţiile de învăţămînt.

După închiderea conferinţei a avut loc un miting la care a fost adoptată o hotărîre cu privire la sprijinirea şi organizarea anuală a unor conferinţe ale studenţilor din întreaga Japonie, pentru apărarea păcii.

„Dansurile creează impresia de fericire şi încîntare"

LONDRA 6 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele engleze publică cronici elogioase în legătură cu măestria ansamblului coreografic „Beriozka" din Moscova.

Ziarul „Scotsman" subliniază că „dansurile sînt minunate...".

„Ruşii, scrie criticul teatral al ziarului „The Observer", cu care nu ne putem compara în această privinţă, au învăţat parcă de la păsări secretul mişcărilor armonioase şi perfecte. Cum izbutesc ei să se mişte cu o atît de uimitoare supleţe încît trecerea de la un pas la altul îţi aminteşte de zborul păsărilor? Pentru ce baletul nostru nu este în stare să se ridice la acest nivel?"

Criticul teatral al ziarului „Sunday Express" scrie:

„Dansurile creează impresia de fericire şi încîntare. Mişcările, prospeţimea şi frumuseţea tinerească a balerinelor produc asupra noastră, am putea spune, un efect magic".

Prînz oferit de Nam Ir în cinstea lui V. M. Molotov

PHENIAN 6 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul din Geneva al Agenţiei Centrale Telegrafice Coreene, Nam Ir, şeful delegaţiei Republicii Populare Democrate Coreene la conferinţa de la Geneva a miniştrilor afacerilor externe, a oferit la 4 mai un prînz în cinstea lui V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S.

Din partea sovietică, la prînz au fost de faţă: A. A. Gromîko şi V. V. Kuzneţov, locţiitori ai ministrului afacerilor externe al U.R.S.S.; ambasadorii G. M. Zarubin, S. P. Suzdalev şi P. F. Iudin; trimisul F. F. Molocikov; L. F. Ilicev, N. T. Fedorenko, A. A. Soldatov.

Din partea coreeană la prînz au fost prezenţi: Pek Nam Un, Ki Suk Bok, Cian Ciun San, Ten Den Hek, Kim Thiak En, Kim Min Gu, Pan Sin Dik, Mun Dia Su.

Prînzul s-a desfăşurat într-o atmosferă caldă şi cordială.

„Armata franceză trebuie salvată"

Un articol al ziarului francez „Le Monde"

Cunoscutul ziar burghez francez „Le Monde" publică sub semnătura lui Robert Guillain care a vizitat de curînd Indochina un articol intitulat „Armata franceză trebuie salvată", în care se spune:

„O mare greşeală — sau poate nu este vorba decît de o minciună făcută cu intenţie, scrie autorul articolului, este pe cale să dea Statelor Unite o imagine greşită în ce priveşte problema unei eventuale intervenţii militare americane în Indochina: Greşeala constă în faptul că guvernul nostru lasă să se creeze impresia că occidentul se va putea angaja în această aventură lăsînd francezilor grija de a continua războiul... In acelaşi timp, o primejdie îngrozitoare ameninţă Franţa: Statele Unite, continuînd războiul pe cont propriu... ne vor obliga să aruncăm în Indochina tot ce ne rămîne dintr-o armată franceză decimată de acest război care durează de opt ani de zile. Acest lucru va însemna distrugerea definitivă a armatei noastre".

Robert Guillain aminteşte că oficialităţile americane care au vizitat în luna martie oraşele Hanoi şi Saigon erau de părere că „francezii pot şi trebuie să cîştige victoria. Dar pentru aceasta trebuie un lucru: să fie mai puţin sgîrciţi cu sîngele lor".

„Pe scurt, arată Guillain, nu este vorba ca în cazul unei intervenţii americane forţele noastre să fie uşurate de povara impusă de conflictul din Indochina, ci dimpotrivă, ni se cere o contribuţie sporită, un angajament mai larg în acest război. Dien Bien Fu nu este decît o imagine şi un avertisment a ceea ce riscă să devină războiul din Indochina în cazul internaţionalizării conflictului: un monstru în gura căruia vom arunca pentru a-l hrăni divizii întregi din armata franceză şi în curînd chiar tineretul Franţei. Imi amintesc încă cuvintele rostite de un prieten din Indochina în momentul în care mă reîntorceam în Franţa: „Adu-ţi aminte că a sosit clipa în care adevărul trebuie spus. Este de datoria ta să o faci".

In ce stare se găseşte în realitate acest corp expediţionar...? El este o armată decimată, fărămiţată, epuizată. Cînd o armată are o misiune care depăşeşte posibilităţile sale nu-i mai rămîne de făcut, dacă nu vrea să se îndrepte către o pieire sigură, decît să reducă misiunea la nivelul mijloacelor de care dispune. Dar armatei franceze i se cere tocmai contrariul: proporţiile misiunii vor fi păstrate şi va trebui prin urmare să aruncăm în acest război tot ceea ce rămîne din armata noastră în Franţa, în Europa şi în Uniunea Franceză".

Nici perspectivele de viitor nu sînt menite să încurajeze cîtuşi de puţin pe ziaristul francez. „In lunile viitoare, scrie Guillain, va trebui să prevedem necesitatea de a spori şi mai mult eforturile noastre. Or, corpul expediţionar a ajuns la limita forţelor sale.

Robert Guillain arată în continuare că loviturile primite din partea armatei populare vietnameze au silit comandamentul francez să umple golurile cu unităţi din colonii. Dar nici această măsură nu a putut opri dezastrul şi nu a putut pune capăt uriaşelor pierderi suferite. „La Paris şi la Saigon, scrie autorul articolului, comandamentul francez constată cu groază cum cadrele noastre militare se topesc pe zi ce trece. Armata franceză nu se mai construieşte, ea merge spre distrugere... In doi ani de zile au fost nimicite trei promoţii ale şcolii militare Saint Cyr.

Analizînd posibilităţile de continuare a războiului din Indochina graţie unui ajutor militar american sporit, autorul articolului ajunge la concluzia că nici aceste măsuri nu vor putea opri avîntul poporului vietnamez care luptă pentru eliberare naţională şi împotriva jugului colonialist. El atrage de asemenea atenţia asupra primejdiei pe care o comportă pentru Franţa internaţionalizarea conflictului din Indochina. „Odată faimosul „front comun" alcătuit, scrie el, noi nu vom mai fi decît soldaţi ai Statelor Unite, obligaţi să ascultăm de ordinele unui comandament american... Pompierii veniţi pentru a stinge, chipurile, focul nu vor reuşi însă decît să incendieze întreg Extremul Orient şi în acest incendiu cele mai bune forţe armate ale noastre se vor afla prinse într-un angrenaj complicat, la 15.000 de km. depărtare de Franţa".

Impotrivirea poporului american faţă de extinderea războiului din Indochina

La Washington, în aceste zile, diplomaţia americană se află în mare fierbere în legătură cu rezultatele dezastruoase obţinute în „politica de forţă". „Prima sarcină a lui Foster Dulles — scrie ziarul „New York Herald Tribune" — este incontestabil aceea de a modera... pe cei care sînt gata să se lase pradă disperării şi mai ales să se asigure că nu se va spune şi nu se va face nimic de natură să compromită în mod iremediabil alianţa occidentală. Pentru moment — continuă ziarul — noi nu putem schimba situaţia nici prin forţă..."

Această manevră se loveşte însă de o serie de obstacole. Astfel, revista „United States News and World Report" scrie într-un articol că în cazul cînd Congresul S.U.A. ar trebui să hotărască acum dacă trupele americane trebuie să lupte în Indochina, el ar respinge această propunere întrucît membrii Congresului sînt influenţaţi de împotrivirea hotărîtă a poporului american. Astfel, de pildă, preşedintele unei importante comisii senatoriale a spus că „99% din persoanele care au trimis scrisori comisiei, cer să nu se mai admită ca americanii să participe la astfel de războaie din Asia, ca războiul coreean şi cel din Indochina".

Un republican, reprezentant al statelor din vestul zonei centrale a Americii, a declarat „Dacă noi am trimite trupe în Indochina, republicanii ar putea nici să nu se mai pregătească în vederea alegerilor din noiembrie". Un alt republican, reprezentant al statului Wisconsin, a spus: „Dacă războiul ar începe sub guvernul actual, aceasta ar putea constitui sfîrşitul partidului republican".

„United States News and World Report" scrie că rezultatele anchetei efectuate de Institutul Gallup de sondare a opiniei publice, dovedesc de asemenea că numai 8% din americani s-au pronunţat pentru trimiterea de trupe americane în Indochina, 85% s-au pronunţat împotrivă, iar 7% s-au abţinut.

Noi presiuni ale S.U.A. asupra Angliei şi Franţei

WASHINGTON 6 (Agerpres). — Miercuri seara, imediat după înapoierea sa precipitată la Washington, secretarul de stat american J. F. Dulles, a avut o întrevedere cu un grup de membri ai Congresului cu care a discutat eşecul înregistrat de diplomaţia americană a cărei izolare crescîndă a reieşit în cadrul lucrărilor conferinţei de la Geneva.

Intr-un comentar asupra discuţiilor purtate miercuri seara la Departamentul de stat, agenţia Associated Press preciza că „cercuri autorizate l-au citat pe Dulles care ar fi declarat că intenţionează să exercite presiuni în vederea făuririi „unui front unit" în Asia sud-estică chiar dacă Marea Britanie refuză să colaboreze". Faptul că, cu prilejul ultimei conferinţe de presă, preşedintele Eisenhower a ţinut să-şi reafirme acordul faţă de politica de forţă preconizată de secretarul Departamentului de stat, nu e de natură să netezească divergenţele dintre S.U.A. şi principalii săi parteneri. La Paris, şi în deosebi la Londra asemenea precizări cum este aceea făcută de preşedintele S.U.A., care susţinînd planul lui Dulles, a declarat că, „chiar dacă unii aliaţi nu sînt de acord cu aceasta", au fost primite nu numai cu răceală, dar chiar cu nemulţumire. Comentatorul agenţiei engleze Reuter îşi exprimă părerea că declaraţia preşedintelui Eisenhower cu privire la „acest subiect de controversă între puterile occidentale..., prezintă primejdia unor noi divergenţe anglo-americane".

„Pace în Vietnam"

„Pace în Vietnam!", aceasta este lozinca pe care o poartă pe străzile Parisului în cursul unei manifestaţii tinerii francezi din fotografia de mai sus. Această lozincă poate fi întîlnită în orice colţ al Franţei căci ea exprimă protestul întregului tineret francez trimis să moară la 15.000 de kilometri de Franţa, în Indochina, pentru interesele capitaliştilor francezi şi americani.

Nota adresată de Ministerul Afacerilor Externe al R. Cehoslovace Ambasadei S. U. A. la Praga

PRAGA 6 (Agerpres). — CETEKA transmite: Ministerul Afacerilor Externe al R. Cehoslovace a adresat la 5 mai Ambasadei Statelor Unite la Praga o Notă în care se spune între altele:

La sfîrşitul lunii aprilie şi la începutul lunii mai a fost organizată, cu ajutorul organelor de ocupaţie americane din Germania occidentală, o nouă campanie provocatoare împotriva Republicii Cehoslovace, campanie care reprezintă o încercare de amestec grosolan în treburile interne ale Republicii Cehoslovace. Din zona americană de ocupaţie au fost lansate, peste frontierele de stat, pe teritoriul cehoslovac, baloane cu manifeste calomnioase în care sînt formulate cu făţărnicie diferite revendicări, care ar urmări, chipurile, apărarea intereselor oamenilor muncii cehoslovaci. O deosebită atenţie este acordată apropiatelor alegeri pentru comitetele naţionale. Paralel cu aceste declaraţii mincinoase, autorii americani ai manifestelor îndeamnă pe cetăţenii cehoslovaci la sabotaj. Aceste îndemnuri se împletesc cu calomnii murdare, îndreptate împotriva guvernului cehoslovac şi a prieteniei dintre popoarele Cehoslovaciei şi Uniunii Sovietice.

In Notă se arată că susamintita provocare americană reprezintă o încercare de amestec grosolan în treburile interne ale Republicii Cehoslovace şi o încălcare fără seamăn a celor mai elementare norme de drept internaţional.

Guvernul Republicii Cehoslovace, se spune în Notă exprimînd dorinţele şi năzuinţele poporului său, luptă pe toate căile, împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, pentru slăbirea încordării internaţionale, pentru dezvoltarea multilaterală a relaţiilor de prietenie şi colaborare între popoare. De aceea el nu poate să privească decît cu indignare faptul că guvernul Statelor Unite nu vrea nici acuma să renunţe la politica sa a războiului rece, dusă prin asemenea mijloace cum sînt strecurarea de diversionişti şi răspîndirea de manifeste calomnioase.

Poporul cehoslovac a primit calm cu sentimentul demnităţii proprii şi cu dispreţ noua campanie a guvernului Statelor Unite — campania baloanelor. Dacă guvernul Statelor Unite se aşteaptă ca prin răspîndirea de manifeste subversive pe teritoriul cehoslovac să poată turbura caracterul însufleţit, paşnic al festivităţilor şi demonstraţiilor de 1 Mai, apoi reprezentantul diplomatic al guvernului S.U.A. care, de la tribuna oaspeţilor, a avut posibilitatea să urmărească demonstraţia entuziastă a sutelor de mii de oameni ai muncii din capitala Republicii poate mai bine decît oricine să confirme falimentul total al acestor speranţe şi aşteptări.

Guvernul cehoslovac, exprimînd indignarea poporului cehoslovac, adresează un protest hotărît împotriva încercărilor organelor americane şi organizaţiilor subversive americane de a se amesteca în treburile interne ale Republicii Cehoslovace, precum şi împotriva violării spaţiului aerian cehoslovac. Guvernul cehoslovac cere ca guvernul Statelor Unite ale Americii să tragă la răspundere pe toate persoanele care au luat parte la organizarea şi desfăşurarea acestei campanii provocatoare.

Scurte ştiri

● La 5 mai a părăsit Moscova plecînd spre patrie delegaţia fruntaşilor mişcării cooperatiste engleze, condusă de dl. William Quincey, care a vizitat Ţara Sovietică.

Delegaţii au dus tratative cu conducerea Uniunii centrale a cooperativelor de consum din U.R.S.S. asupra legăturilor comerciale între asociaţiile cooperatiste din Anglia şi Scoţia, pe de o parte, şi cooperaţia de consum sovietică, pe de altă parte.

● La conferinţa de presă a delegaţiei franceze s-a anunţat că la 6 mai urmează să sosească la Geneva subsecretarul de stat de pe lîngă preşedintele Consiliului de Miniştri pentru afacerile statelor asociate M. Jacquet, precum şi reprezentanţii Laosului şi Cambodgeului.

● La 5 mai, secretarul de stat adjunct al S.U.A., Bedell Smith, şeful delegaţiei americane la conferinţa de la Geneva, a primit la sediul delegaţiei americane pe ministrul de externe sud-coreean, Bion Ion Te.

● Potrivit relatărilor ziarului conservator „Daily Mail", liderii de dreapta ai partidului laburist şi ai sindicatelor britanice au hotărît să organizeze, cu sprijinul conducătorului partidului, Clement Attlee, o campanie în vederea excluderii deputatului Aneurin Bevan din rîndurile partidului laburist.

● La Praga s-a deschis concursul internaţional al cîntăreţilor, organizat în cadrul Festivalului internaţional de muzică „Primăvara la Praga". La concurs participă 51 de cîntăreţi din străinătate şi 36 cîntăreţi din Cehoslovacia.

In prima parte a concursului s-au produs soliştii din Cehoslovacia, Ungaria, Romînia, Bulgaria, Polonia.

● La 4 mai Asociaţia „Suedia-U.R.S.S." a organizat la Stockholm o reuniune la care H. K. Holmgren, subsecretar de stat la Ministerul comerţului al Suediei, a prezentat un referat pe tema „Legăturile comerciale dintre Suedia şi Uniunea Sovietică".

● La 5 mai, Ralf Toerngren a prezentat preşedintelui Finlandei lista noului guvern în care Ralf Toerngren îndeplineşte funcţia de prim ministru (partidul popular suedez), iar Urho Kekkonen pe cea de ministru al afacerilor externe (uniunea agrară). Din guvern mai fac parte şi reprezentanţi ai partidului social-democrat.

● Corespondentul special al ziarului „Delhi Times" relatează despre intensificarea activităţii „coloanei a 5-a", folosită de americani împotriva guvernului indonezian condus de Sastroamidjojo.

Statele Unite dirijează activitatea partidului Maşumi şi a organizaţiei „Dar-Ul-Islam" prin intermediul ambasadei lor în Indonezia. Un reprezentant oficial al ambasadei, agent al F.B.I.-ului, menţine un contact strîns cu preşedintele partidului Maşumi, Zainal Abidin Ahmad, şi cu reprezentanţii din Djakarta ai cartierului general al lui Kartosuvirjo. Cu ajutorul acestor organizaţii americanii intenţionează să submineze poziţiile actualului guvern indonezian pentru ca să aducă din nou la putere partidul Maşumi.

In Adunarea Naţională franceză

PARIS 6 (Agerpres). — Joi după amiază Adunarea Naţională franceză a reluat dezbaterile în legătură cu fixarea datei discuţiilor asupra problemei indochineze. După cum se ştie guvernul a propus stabilirea acestei date după tratativele care vor avea loc la Geneva în această problemă şi întrucît membrii Adunării Naţionale au insistat ca discuţiile să aibe loc mai curînd, guvernul a anunţat că va cere vot de încredere pentru propunerea sa.

In şedinţa de joi a luat cuvîntul primul ministru Laniel care a recurs la o serie de argumente menite să convingă pe deputaţi să acorde votul de încredere guvernului. El a afirmat printre altele că întrucît tratativele asupra situaţiei din Indochina vor începe la Geneva într-o zi sau două, ar exista riscul ca Franţa să nu poată fi reprezentată la aceste tratative. Laniel a cerut ca în momentul de faţă deputaţii să nu judece fondul politicii guvernului ci să se gîndească la faptul că Franţa s-ar putea găsi într-o situaţie dificilă faţă de celelalte puteri occidentale.

Din partea partidului radical Yvon Delbos a declarat că o parte din deputaţii radicali vor acorda votul de încredere guvernului cu condiţia ca acesta să depună toate eforturile pentru ca conferinţa de la Geneva să se încheie cu succes. El a adus critici violente guvernului care nu a respectat data de 14 mai promisă partidului radical pentru începerea dezbaterilor cu privire la Indochina şi pentru faptul că deputaţii sînt lipsiţi de informaţii asupra desfăşurării conferinţei. Delbos a repetat că radicalii care vor vota pentru guvern fac acest lucru numai ca să nu provoace o criză guvernamentală în timpul conferinţei de la Geneva.

Generalul Pierre Billotte membru al grupului A.R.S. (fost gaulist) a declarat: „Urîm pe cei care se joacă cu viaţa soldaţilor noştri şi dorim un guvern care să le poată salva viaţa celor care luptă în Indochina. Din aceste motive, a spus el, noi nu vom acorda votul nostru de încredere guvernului".

Din partea grupului U.R.A.S. (foşti gaulişti) a vorbit deputatul Brecislambert care a anunţat că nici majoritatea grupului U.R.A.S. nu va acorda vot de încredere guvernului.

In numele grupului comunist, Laurent Cassanova a subliniat că politica dusă de guvernul Laniel în Indochina este contrară intereselor Franţei şi primejdioasă pentru pacea mondială.

Pusă la vot cererea guvernului asupra fixării ulterioare a datei dezbaterilor privind Indochina a întrunit 311 voturi pentru, faţă de 262 contra.

Se ştie că Adunarea Naţională franceză întruneşte 627 deputaţi. Din relatările agenţiilor occidentale de presă reiese că pe de o parte au votat doar 573 deputaţi, iar pe de altă parte că numărul celor care au votat în favoarea lui Laniel nu reprezintă nici măcar jumătate din numărul total al deputaţilor.

Mari pierderi ale colonialiştilor francezi în Indochina

ŞANHAI 6 (Agerpres). — Agenţia Vietnameză de Informaţii, referindu-se la comunicatele guvernelor de rezistenţă din Khmer şi Patet-Lao, anunţă că pierderile pricinuite corpului expediţionar francez de armatele populare de eliberare din Khmer şi Patet-Lao în perioada dintre aprilie 1953 — 31 martie 1954, se cifrează la 13.856 de soldaţi şi ofiţeri. In Vietnam, după ce în octombrie 1953 inamicul a făcut o încercare nereuşită de a pătrunde în regiunile situate la sud est de Nin-Bin, Armata Populară Vietnameză a nimicit 67.343 de soldaţi şi ofiţeri şi a capturat 17.784 arme de diferite tipuri. Pe lîngă aceasta, Armata Populară Vietnameză a nimicit 138 de avioane ale inamicului, 86 canoniere sau vedete cu motor, 172 de locomotive şi vagoane, 1.143 de autocamioane şi o mare cantitate de armament, muniţii şi combustibil.

Pierderile generale pricinuite inamicului de Armata Populară Vietnameză în perioada decembrie 1946—31 martie 1954 se cifrează la 381.723 de soldaţi şi ofiţeri.

Ştiri sportive

● Joi dimineaţa au început în sala sporturilor de la Dinamo finalele campionatelor republicane de tenis de masă pe anul acesta.

In competiţia masculină, anul acesta se vor întîlni în finală echipa Flamura Roşie Bucureşti (Reiter, Gantner, Segal, Santalena), care a reuşit ieri excelenta performanţă de a elimina cu scorul de 5—1 echipa campioană de anul trecut Progresul (Rozeanu, Paneth, Harastasi, Preotesei) şi echipa Constructorul Bucureşti (Naumescu, Popescu, Pesch). La fete, finala se va disputa între echipele Progresul Bucureşti şi Dinamo Bucureşti.

Cele două finale se vor desfăşura astăzi cu începere de la ora 16,30 în sala sporturilor Dinamo.

● Sîmbătă 8 mai, în jurul orei 15,30 posturile noastre de radio vor transmite de la Berlin întîlnirea internaţionala de fotbal dintre reprezentativele Republicii Populare Romîne şi Republicii Democrate Germane.

Meciul va fi transmis pe staţiile de radio cu lungimile de undă de 351 metri şi 1935 metri.

Şcoala franceză, astăzi...

Comentatorii posturilor franceze de radio nu ostenesc să facă reclamă „situaţiei înfloritoare a învăţămîntului în Franţa". Ei obişnuiesc să peroreze: „Bieţii oameni de după cortina de fier nici nu-şi pot închipui cum arată nivelul învăţămîntului public francez". Nu se poate spune că aceşti comentatori n-au dreptate într-o privinţă. Intr-adevăr un om care nu vede situaţia şcolii franceze cu proprii lui ochi nici nu-şi poate închipui pe de-a întregul realitatea. Cu ochii lui proprii a văzut această realitate un reporter al ziarului „l'Humanite". Să ascultăm ce spune acest reporter: „Şcoala comunală din Winterbach, în apropiere de orăşelul Deux Ponts funcţionează în acelaşi local cu un bordel. La Villejuif, şcoala elementară funcţionează în nişte barăci în care după amiază sînt instalate tarabe de marfă. La Champigny sălile unde se ţin cursurile şcolii complementare n-au ferestre şi nici pardoseală. La şcoala din Labvisiere Saint Martin (Somme) coridoarele au fost transformate în săli de clasă".

Clase de şcoală în barăci şi pe coridoare... Aceasta constituie un aspect obişnuit în Franţa de astăzi.

Ziarele franceze au publicat deunăzi următoarea relatare: „Potrivit datelor oficiale, pentru a putea cuprinde toţi copiii de vîrstă şcolară în învăţămînt ar fi necesare încă 26.875 săli de clasă".

Urmările acestei stări de lucruri? In Franţa marilor şi glorioaselor tradiţii culturale, în Franţa care a dat lumii multe genii ale culturii şi ştiinţei universale, zeci de mii de copii nu pot învăţa carte din cauza lipsei de locuri în şcoli.

Dar cum stau lucrurile în învăţămîntul superior? Ziarul „Le Figaro" constată cu ironie amară: „In curînd institutele noastre de învăţămînt superior vor deveni monumente arhitectonice tot atît de vechi ca şi milenarele noastre catedrale". In cadrul dezbaterilor din Consiliul Republicii senatorul M.R.P., Léo Hamon a declarat: „Starea universităţilor noastre este o ruşine... Trebuie să ne gîndim că Facultatea de drept din Paris a fost construită în 1890 pentru 3.000 de studenţi; astăzi 20.000 de tineri urmează cursurile facultăţii în acelaşi local. O situaţie asemănătoare cunoaşte atît învăţămîntul literar cît şi cel ştiinţific". La deschiderea noului an universitar, rectorul universităţii din Paris, Sarrailh a vorbit despre „mizeria în care se zbate universitatea franceză". El a spus: „Dacă serviciile Ministerului sănătăţii ar face o inspecţie amănunţită în localurile noastre, ar decreta fără întîrziere închiderea unor localuri atît de vechi, părăginite şi nespaţioase cum ar fi de pildă clădirea Facultăţii de ştiinţe în care studenţii lucrează claie peste grămadă stînd între dulapuri, depozite de lăzi, damigene şi material ştiinţific documentar. Situaţia Facultăţii de drept nu-i mai strălucită decît a celei de ştiinţe. Ea e de-a dreptul scandaloasă. Sîntem siliţi să închiriem cu ziua sala Palatului Mutualité pentru a ţine acolo în condiţii improprii cursul de drept al anului I".

Dacă ziare şi oameni care, — ca să nu spunem mai mult — nutresc un respect binevoitor faţă de actualul regim, vorbesc astfel despre situaţia universităţii franceze, asta se datoreşte faptului că realitatea tristă nu poate fi ascunsă sau, cumva, camuflată. Şcoala franceză se zbate în mari greutăţi. Ea simte din plin loviturile cursei nebuneşti a înarmărilor. Nu sînt bani pentru şcoli şi universităţi. In schimb se cheltuiesc sume uriaşe pentru tunuri.

In 1953, o comisie oficială prezidată de consilierul de stat Le Gorgeu a alcătuit un raport în care a arătat că creditele minime necesare învăţămîntului în viitorii 5 ani se ridică la 975 miliarde franci. De la început, ministrul educaţiei naţionale André Marie a redus această sumă la 270 miliarde. Dar chiar şi aceste credite care nu reprezintă nici a treia parte din minimul necesar n-au fost respectate. Alocaţiile bugetare pentru învăţămînt pe anul 1954 sînt atît de ridicole şi mizere încît Adunarea Naţională a respins pînă acum de cinci ori proiectul de buget guvernamental. In Franţa, după preţurile actuale, renunţarea la echiparea unei singure divizii blindate ar permite construirea a 48.500 camere noi pentru studenţi, crearea a 130 cantine studenţeşti şi a 8.472 paturi de sanatoriu pentru studenţi. Dar guvernanţii de la Paris preferă să cheltuiască miliarde de franci pentru echiparea de noi divizii, pentru războiul murdar din Vietnam. Lor nu le pasă că mii şi mii de tineri francezi nu-şi pot îndeplini visul de a studia. Universităţile cad în paragină, bursele sînt puţine şi neînsemnate, căminele şi cantine sînt insuficiente. Taxele universitare au fost fixate la 70.000 de franci în medie. Ziarul „Le Populaire" scrie: „Pentru a putea urma studii superioare în Franţa trebuie ca portofelul părinţilor să fie bine garnisit". Statisticile universitare oficiale pe anul 1953 ne arată că numai 10 la sută din studenţii înscrişi la facultăţi sînt fii sau fiice de mici funcţionari sau salariaţi, numai 2 la sută fii de muncitori industriali şi numai 1 la sută fii de muncitori agricoli. In promoţia pe anul 1953 a şcolii Politehnice din Paris, dintr-un număr de 233 absolvenţi, doar 4 aparţin familiilor de muncitori. Fiii oamenilor muncii din Franţa năzuiesc spre lumina cărţii, a ştiinţei, şi culturii. Miliardarii şi milionarii le fură însă dreptul la învăţătură. Ei înfăptuiesc în practică, în mod consecvent, principiul reacţionar, sălbatic, că fiii oamenilor muncii „trebuie să-şi cunoască locul". In ceea ce priveşte şcoala ea nu trebuie să le ofere decît cunoştinţele elementare pentru a putea mînui maşinile.

...Şi dacă pătrund totuşi în şcolile superioare fiii oamenilor care n-au portofelul bine garnisit sînt nevoiţi să îndure lipsuri şi suferinţe mari pentru a putea studia. Ziarele pariziene au publicat la rubrica sinuciderilor următoarea ştire de două rînduri „Tînăra Fernande Hinault, în vîrstă de 24 de ani, studentă la facultatea de medicină s-a sinucis". Sinuciderile au devenit un fenomen obişnuit din cauza condiţiilor grele în care trăieşte şi învaţă mare parte din tineretul studios al Franţei.

Revista pariziană „Carrefour" a publicat recent un articol semnat de studentul Raymond Las Vergnes. Iată ce scrie Raymond: „Studenţii au de luptat cu mari şi serioase dificultăţi. Viaţa lor e fără îndoială mai grea decît a predecesorilor lor din promoţiile mai vechi. 8.000 de studenţi din centrul nostru universitar (Paris-n. Sc.) n-au unde locui. In facultăţile noastre e foarte redus numărul „studenţilor liberi" care, întreţinuţi de familie, îşi pot consacra studiilor tot timpul de care dispun. Majoritatea zdrobitoare a studenţilor sînt nevoiţi să-şi cîştige existenţa pregătindu-se între timp pentru examene. Indeplinind adesea munci din cele mai grele, hrănindu-se prost, locuind în condiţii mizerabile, studenţii au de luptat cu mari suferinţe şi greutăţi. Aceasta explică de ce starea sănătăţii lor e adesea de plîns (sînt cunoscute ravagiile pe care le face tuberculoza în rîndurile lor), de ce surmenajul intelectual şi fizic aduce prea des după sine o rupere a echilibrului nervos capabilă să ducă pe unii la sinucidere sau nebunie".

Mulţi dintre studenţii francezi (60 la sută după statisticile oficiale) lucrează ca oameni de serviciu, distribuitori de ziare sau chelneri ca să-şi poată continua studiile. Unul dintre aceştia, J. Lefrançois din Lyon a scris plin de durere şi mînie ziarului „l'Humanite": „In decurs de şase luni am fost pe rînd: distribuitor de ziare, gardian de noapte, împărţitor de reclame, portar la restaurant, spălător de automobile, colector de hîrtie veche. Iată cu ce se ocupă viitoarea „elită" intelectuală a Franţei. Şi guvernul nostru se laudă că noi sîntem apărătorii civilizaţiei!"

Realitatea tristă, faptele, vorbesc, despre situaţia grea, întunecată a şcolii franceze.

Calea spre lumină a tineretului francez e barată. Visele tinerilor care năzuiesc să devină medici, ingineri, profesori, sînt sugrumate.

EM. RUCAR

Spectacole

VINERI 7 MAI 1954

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Dama de pică; **Naţional „I. L. Caragiale":** (Sala Comedia): Fata fără zestre; **Naţional „I. L. Caragiale"** (Sala Studio): Ultima oră; **Teatrul de Stat de Operetă:** Casa cu trei fete; **Muncitoresc C.F.R.-Giuleşti:** Sfîrşitul escadrei; **Municipal:** Vassa Jeleznova; **Tineretului:** Inşir-te mărgărite; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Familia; **Armatei** (B-dul Magheru): Furtuni de primăvară; **Armatei** (13 Septembrie): Vlaicu Vodă; **Ansamblul de Estradă:** ...Şi Ilie face sport.

CINEMATOGRAFE: Republica, Bucureşti: Epoleţii purpurii; **Patria, I. C. Frimu:** Povestea micului cocoşat; **Infrăţirea între popoare:** Agentul secret; **Elena Pavel:** Soldatul de oţel; **Lumina:** Consiliul zeilor; **Victoria:** Sub vechea monarhie, Ceferiştii; **Gh. Doja:** Republica Populară Romînă, Cîntecul preriei; **Al. Popov:** Nunta cu zestre, Ceferiştii; **Cultural:** Lupta pentru viaţă; **Unirea:** Balada Siberiei; **Vergu:** Cînd trandafirul înfloreşte; **C. David:** Corăbiile atacă fortăreţele (seria a II-a); **Al. Sahia:** Magazin de stat; **Flacăra:** Anii tinereţii; **T. Vladimirescu:** Pumnul de fier; **Arta:** Prin India; **Mioriţa:** Schubert; **Moşilor:** Suspine pe stradă; **23 August, 1 Mai, M. Eminescu:** Un pichet în munţi; **Donca Simo:** Boier cu orice preţ; **Ilie Pintilie:** Apărătorii patriei; **Popular:** O scrisoare pierdută; **Volga:** Nu-i pace sub măslini; **8 Mai:** Marite; **Libertăţii:** Keto şi Kote, Ceferiştii; **N. Bălcescu:** Răpirea; **Rahova:** Aventură la castel; **Olga Bancic:** Femeia are cuvîntul; **M. Gorki:** Filme pentru cei mici (matineu), L. N. Tolstoi, Meciul de fotbal U.R.S.S.—R.P.R., Ursuleţul face sport (după amiază).

REDACŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.51.00 ADMINISTRAŢIA Bucureşti Str. Academiei 17. Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.